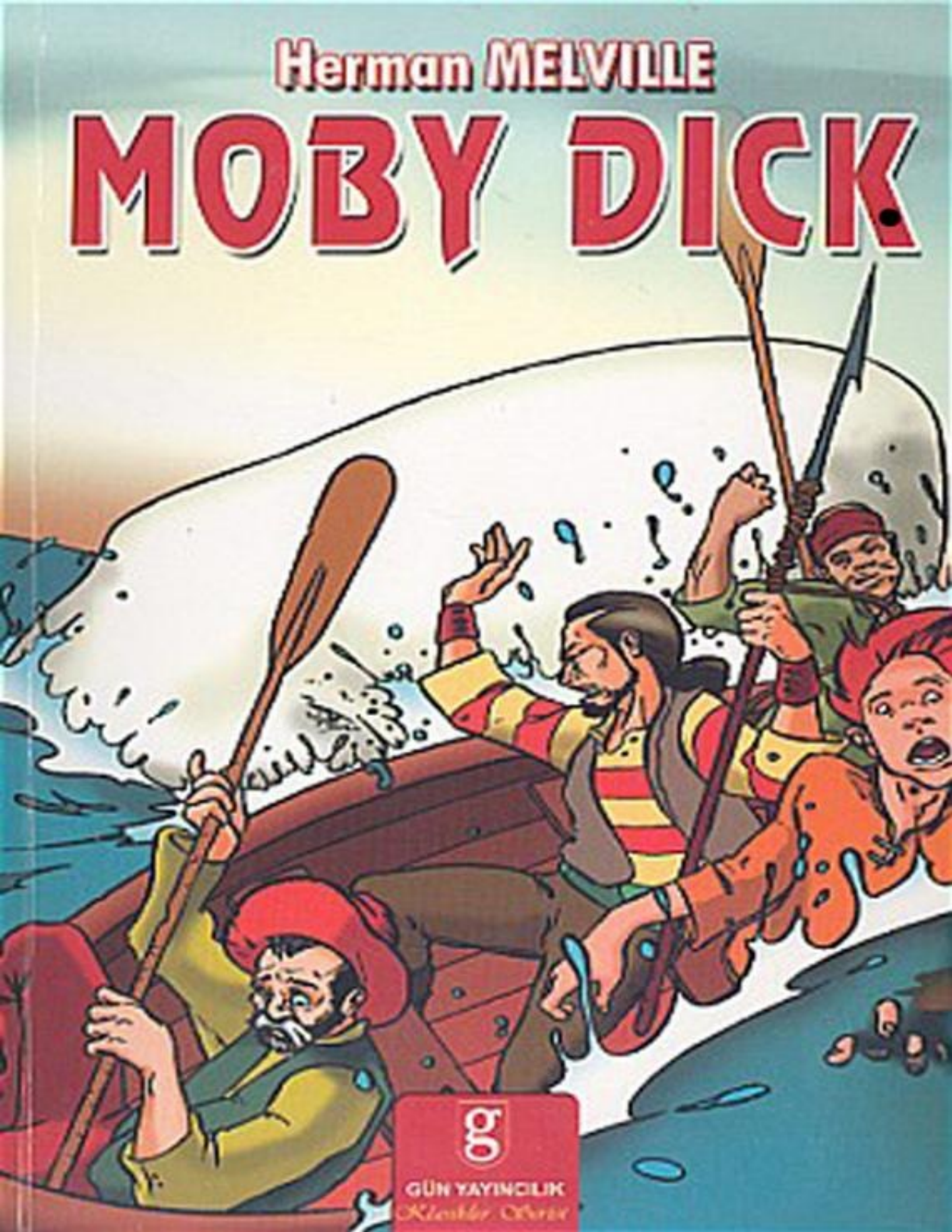
Herman MELVILLE

MOBY DICK

GÜN YAYINCILIK
Klasikler Dizisi

MOBY DICK

Herman Melville

Gün Yayıncılık

© Bu kitabın yayın hakkı GÜN YAYINCILIK
Limited Şirketi'ne aittir. İzin alınmadan hiçbir
Şekilde alıntı yapılamaz, kaynak gösterilemez.
Kapak: İmam Cici
GÜN YAYINCILIK LİMİTED ŞİRKETİ
Binbirdirek Mahallesi Klodfarer Caddesi No:40 Daire:8
Sultanahmet / İSTANBUL
Tel: (0212) 518 06 07
e-posta: gunyayincilik@hotmail.com

ZIPKINCI QUEEQUEG

Adım Ishmael, kaç yıl önce olduğunu hatırlamıyorum, ama o zamanlar biraz param vardı. Karada ilgimi çeken bir şeyin olmadığını da anlayınca denizlere açılmaya karar verdim.

Böylece dünyanın değişik yerlerini de görme imkanım olacaktı. Bunda şaşılacak bir şey yok çünkü bazen her insan okyanusa karşı ilgi duyar. Çünkü denizin insanları kendine çeken büyüleyici bir yanı vardır.

Ama bu deniz yolculuğumu bir yolcu olarak yapacağımı düşünmeyin. Gemiye tayfa olarak bineceğim. Bu yolla para da kazanacağım.

Ticaret yapan gemilere çok sık bindim. Ama şimdi balina avcılığı yapan bir gemi ile yolculuk yapmayı kafama koydum. Çünkü durmadan anlatılan büyük balinaları çok merak ediyordum. Balinaları görmek onlar hakkında geniş bilgiler edinmeyi çok arzuluyordum. Onların yaşadığı o vahşi denizler, onları avlamaya çalışan insanların yaşadığı tehlikeli hayatlar sürekli beni kendine çekmiştir. Üstelik uzak yerlere gitmek ve insanların hiç görmediği yerlerde bulunmak çok ilgimi çekiyordu. Hele o el değmemiş kıyılara çıkmak insana ayrı bir zevk veriyor.

Bunları anlatarak sizin fazla zamanınızı almak istemem. Hemen bir iki gömlek alarak Horn Burnu’ndan Pasifik’e doğru yola çıktım. Yola çıkmadan evvel Massachusettes eyaletinin New Bedford kentine gittim. Balina avcıları hep burada toplanırdı.

Bir gemiye yerleşmem için New Bedford’da bir iki gün gecelemem gerekiyordu. Birkaç oteli dolaştım ama bu oteller çok pahalıydı. Yanımda az para olduğu için dikkat etmem gerekiyordu. Sonunda cebime uygun bir han buldum. Oldukça eski ve loş bir yer olan bu han ancak benim gibi fakirlere hitap ediyordu.

İçeri girdiğimde içerinin dışarıdan daha berbat olduğunu gördüm. İçeride denizci olduğu anlaşılan birkaç kişi daha vardı.

Hancı beni görünce:

“Hoş geldiniz,” dedi.

Ben de selam vererek:

“Hoş bulduk,” dedim.

Daha sonra yanına gittim.

Hancı:

“Oda mı istiyorsunuz?” diye sordu.

Ben ellerimi cebime koyarak:

“Evet bir iki gün kalacak bir yer istiyorum.”

Benden hoşlanmadığı belli olan hancı:

“Üzgünüm ama her yer dolu. Hiç boş yerim yok.”

Sonra biraz düşündükten sonra:

“Bir dakika,” dedi.

Defterine bakan hancı:

“Bir zıpkıncı ile aynı yatağı paylaşır mısın?” diye sordu.

Benim cevap vermediğimi görünce:

“Sanırım balina avına çıkacaksınız. İşte bu yüzden bu tür sıkıntılara şimdiden alışmanız gerek,” dedi.

“Ama ben yatağımı başkalarıyla paylaşmaktan rahatsız olurum.”

“Buna alışmalısın.”

“Üstelik zıpkıncının kim olduğunu da bilmiyorum.”

“Ne fark eder ki?”

“Nasıl bir insanla aynı odayı paylaştığımı öğrenmem gerek.”

“Üzgünüm ama başka yerimiz yok.”

“O zaman onunla aynı yatağı paylaşmaya mecburum.”

Hancı omzuma dokunarak:

“Sanırım öyle,” dedi.

Sonra da:

“Haydi otur bakalım acıkmışsındır.”

“Evet çok acıktım.”

“O zaman şu masaya otur ben şimdi orayı donatırım.”

En yakındaki masaya oturdum. Akşam yemeğini yerken hana dört beş adam girerek bir masaya oturdular. Ama zıpkıncıdan henüz bir iz yoktu.

Hancıya:

“Sözünü ettiğiniz zıpkıncı geldi mi?” diye sordum.

“Hayır, zıpkıncının derisi biraz esmer neredeyse gelir,” dedi.

Hancının esmer sözüne kafam takılmıştı. Biraz da beni sıkmıştı. Galiba adam pek temiz biri değildi.

Hancıya:

“Ben fikrimi değiştirdim. Zıpkıncı ile aynı yatağı paylaşmayacağım,” dedim.

Hancı hiç istifini bozmadan:

“Canın nasıl isterse.”

Daha sonra oturduğum sandalyede başımı masaya koyarak uyuklamaya başladım. Ama sandalye hiç de uyumaya uygun değildi. Üstelik açık olan pencerelerden gelen rüzgar beni rahatsız ediyordu. Sonunda zıpkıncının gelmesini beklemeye karar verdim.

Hana birer ikişer birçok adam geldi. Yemeklerini yiyen uyumaya çıkıyordu. Ama yatak arkadaşım hala ortalıklarda yoktu. Artık uykusuzluğa dayanamıyordum.

Hancıya:

“Bu adam ne biçim biri? Uyumaya her gece böyle geç mi geliyor?”

“Hayır aslında her gece erken gelir. Anlayacağın erkencidir. Erken yatıp erken kalkmayı sever.”

“Peki bu gece neden gecikti?”

“Bu gece neden bu kadar geç kaldığını ben de anlayamadım. Belki de kellesini satamamıştır.”

Hancının bu sözleri beni şaşırtmıştı.

“Kellesini satamamış mıdır? Bu ne biçim bir şey? Bana ne anlatmaya çalışıyorsunuz? Yani zıpkıncı kasabada dolaşarak kafasını mı satmaya çalışıyor?”

“Evet tam olarak öyle. Ama burada kellesini satamayacağını söyledim. Çünkü bu kasabada o kadar çok satılık kafa var ki.”

Şaşkınlığım giderek artıyordu.

Hancıya:

“Bana bu olayı açıkça anlatmanız gerek. Ben hanınıza geldim bir yatak istedim. Siz de yer olmadığını söyleyerek bir zıpkıncı ile aynı yatağı paylaşmamı söylediniz. Ondan sonra da bu zıpkıncının kafasını satışa çıkardığını söylüyorsunuz. Eğer bu adam kafasını satıyorsa demek ki bir delidir. Bir deli ile de aynı yatağı paylaşmamı benden nasıl istersiniz?” dedim.

Hancı gülerek:

“Siz beni yanlış anladınız. Bu zıpkıncı güneyden geliyor. Oradan bazı özel yapılmış kafalar getirmiş onları satıyor. Ama bana sorarsanız çok çirkin şeyler. Bazıları bunları alıp duvarlarına asıyor.”

Hancının bu açıklamalarını biraz olsun anlamıştım. Durum açıklayınca az da olsa rahatladım.

Hancıya:

“Gene de bana tehlikeli bir adammış gibi geliyor. Ne dersin?” dedim.

Görüşlerime katılmayan hancı:

“Hesabını her zaman düzenli ödüyor. Şimdiye kadar da bir sorun çıkarmadı.”

Bu sohbet sırasında gözlerim kah açılıp kah kapanıyordu. Bunu hancı da fark etmişti.

“Bence bir an önce çıkıp uyursanız iyi edersiniz.”

Hancının bu sözlerini dinleyerek daha sonra uyumaya karar verdim. Hancı beni alıp yatacağım odaya çıkardı. Odada şimdiye kadar gördüğüm karyolaların en büyüğü vardı. Burada dört kişi bile yatabilirdi.

Hancı:

“İşte yatağın bu! Gördüğün gibi buraya iki kişi rahatlıkla sığabilir.”

Ben yatağı incelerken hancı:

“İyi geceler,” diyerek odadan çıktı.

Evet yatak gerçekten de iki kişinin birbirine değmeden rahatlıkla uyuyabileceği büyüklükteydi.

Yatağa girdiğimde uzun bir süre uyuyamadım. Ama sonra farkında olmadan yorgunluğumun etkisinden olacak kendimden geçmişim. Ne kadar uyuduğumu bilmiyorum ama koridordan ayak sesleri duydum.

Kendi kendime:

“Galiba bu zıpkıncı olmalı,” diye düşündüm.

O sırada kapı açıldı ve içerisi aydınlandı. Adamın biri, bir elinde fener diğer elinde kafalarla içeri girdi.

İçimden:

“Garip kelle satıcısı bu olmalı,” dedim.

Ama hiç oralı olmuyordum. Adamla hiç konuşmadım. İçeri giren adam da bana hiç aldırmayarak odanın köşesinde duran bir sandığa doğru gitti. Elindeki kafayı sandığa koyduktan sonra içinden bir savaş baltası çıkarıp masanın üzerine koydu. Sonra bana doğru döndü.

Adamı görünce neredeyse:

“Aman Tanrım bu ne biçim bir surat!” diye bağıracaktım.

Bu ilginç adamın oldukça esmer bir yüzü vardı. Yüzünün her tarafında da siyah benekler görüyordum. Adam ışığa doğru gelince beneklerin boynuna doğru indiğini de gördüm. Yaşamım boyunca böyle acayip görünüşlü birine rastlamamıştım. Soyunduğunda bu lekelerin vücudunu da kapladığını gördüm.

Sonra piposunu tüttürerek lambayı söndürüp yatağa girdi.

Dayanamadım:

“Sen kimsin?” diye bağırdım.

Adam boğazından anlamadığım acayip sesler çıkardı. Hiçbirini anlamamıştım.

“İzin ver de lambayı yakayım,” dedim.

Bana:

“Sen de kimsin?” der gibi bakıyordu.

O zaman sözlerimi anlamadığını fark ettim.

Sanki bana:

“Konuşmazsan seni öldürürüm!” der gibi geliyordu.

Korkuya kapılarak:

“İmdat! İmdat! Hancı beni kurtar!” diye bağırdım.

Zıpkıncı aynı bakışlarını sürdürerek:

“Sen kimsin? Konuş yoksa öldürürüm!” diye haykırdı.

Tam o sırada hancı elindeki fenerle içeri girdi. Sanki benim korktuğumu anlamıştı.

Gülümseyerek:

“Korkma, Queequeg sana burada bir şey yapamaz.”

“Gülmeyi kes! Bu adamın böyle biri olduğunu neden daha önce söylemedin?”

“Bunu tahmin edebileceğinizi sandım. Size onun daha önce kasabada kafa satıcısı olduğunu söylemedim mi?”

Gülmeye devam eden hancı daha sonra:

“Haydi git uyu!” dedi.

Sonra zıpkıncıya döndü:

“Queequeg, bu adam seninle uyuyacak anladın mı?”

Yatağında uzanmış sakin bir şekilde piposunu tüttüren zıpkıncı:

“Anladım,” dedi.

Sonra bana dönüp:

“Siz yatın,” diyerek örtüyü yana çekti.

Zıpkıncı tatlı bir sesle oldukça nazik davranmıştı.

Adam sanki:

“Ben kimseye zarar vermem,” diyerek yatağın bir köşesine büzülmüştü.

Sonra bu adamın da benim gibi bir insan olduğunu düşündüm.

Hancıya:

“İyi geceler hancı! Sen gidebilirisin,” dedim.

Ardından derin bir uykuya geçtim. Hayatımda hiç bu kadar rahat uyumamıştım.

NANTUCKET'TEYİZ

Ertesi sabah zıpkıncının kolu üzerimde uyandım. Benden sonra o da hemen uyandı. Elbiselerini giyip yüzünü sabunlayıp tıraşını oldu. Sonra hiç konuşmadan odadan çıkıp gitti.

Aynı gün kasabada dolaşırken Queequeg'i bir kilisenin köşesinde oturur buldum. Anlayamamıştım ama onun bu hali çok hoşuma gitmişti. Sonra akşam hana döndüğümde onu barda otururken buldum.

Bundan sonraki günlerde Queequeg ile arkadaşlığımız ilerlemeye başladı. Çirkin yüzüne rağmen çok iyi bir kalbe sahip olduğunu çok kısa sürede anlamıştım.

Ayrıca onun zamanla gerçek bir dost olacağını seziyordum. Başka birilerinin bu kadar çabuk dost olmalarına şaşırabilirdim. Ama bu zıpkıncının benimle dürüst ve içten konuştuğunu biliyordum.

Rokovovolu olan Queequeg'in babası bu küçük adanın kralı amcası ise papazıymış. Rokovovo Adası o kadar küçüktü ki haritalarda bile gözükmüyordu.

Zıpkıncı daha güzel bir yaşam amacı ile New England'a uğrayan bir gemiye binmek istemiş ama gemi kaptanı çeşitli bahaneler ileri sürerek onu gemiye almamış. Zıpkıncı da gece yola çıkan gemiyi küçük bir kayıkla takip etmeye başlamış. Gemi Rokovovo Adası'nın yakınlarından geçerken kayığını yanaştırıp güverteye tırmanmış. Sabahleyin gemi iyice açıldıktan sonra kaptan onu fark edince denize atacağını söylemiş. Ama yerli kendisini yakalamaya çalışan tayfalarla uzun bir süre boğuşmuş. Kaptan bu adamın mücadelesini gördükten sonra onu gemiye kabul etmek zorunda kalmış.

Queequeg o günden beri balina avcılarının yanında zıpkıncı olarak hayatını sürdürmüş. Sonra da bu meslekte en iyisi olmuş. Babasının memleketine geri dönüp krallık koltuğuna oturma isteğini de defalarca reddetmiş. Ayrıca kendisinin Rokovovo için uygun bir kral olmadığını düşünüyordu.

Bir gün konuşmamız esnasında:

"Ben de bir balina avcısı olmak istiyorum. Onun için yarın sabah Nantucket'e gideceğim," dedim.

Zıpkıncı sanki benden böyle bir teklif bekliyormuşçasına:

“Ben de seninle beraber geleceğim. Aynı gemide iş bulur beraber çalışırız,” dedi.

Bu teklife sevinerek:

“Elbette,” dedim.

Çünkü onun gibi tecrübeli bir balinacının bana çok faydası olacağını düşünerek bu teklifi hiç düşünmeden kabul etmiştim.

Ertesi sabah zıpkıncı ile Nantucket’e gitmek üzere yola çıktık. Küçük bir gemi bularak eşyalarımızı yükledik.

Gemi çok geçmeden Acushnet Nehri’nde seyretmeye başlamıştı. Bir taraftan sokakları pırıl pırıl, havası soğuk ama cam gibi berrak New Bedford, diğer taraftan denizden esen rüzgar. Artık denize açıldığımı hissetmeye başlamıştım. Arkadaşımın da yüzünde oldukça neşeli bir ifade vardı. Benimle aynı şeyleri düşündüğü belliydi.

Az sonrada Acushnet Nehri’nin deltasından denize açılmıştık. Gemi dalgaların etkisi ile yalpalamaya başlamıştı. Geminin içinde bir o yana bir bu yana gidip geliyorduk.

Geminin içindekilerin benim gibi bir beyazın bir yerli ile bu kadar iyi bir dost olmasına şaşırdıkları belliydi. Ama biz onlarla hiç ilgilenmiyorduk.

Bir ara Queequeg genç birinin onunla alay ettiğini gördü.

O anda:

“Aman tanrım! Çocuğun ölümü yaklaştı,” diye düşündüm.

Zıpkıncı çocuğu tutuğu gibi havaya fırlatmıştı. Yere düşerken tutup aynı hareketi tekrarlamıştı. Sonra da döndürüp yere bıraktı. Çocuk korkudan ne yapacağını şaşırmıştı. Zıpkıncı arkasını dönerek denize doğru piposunu yakıp tüttürmeye başladı. Ara sıra içmem için bana veriyordu.

Genç:

“Kaptan! Kaptan! Bu adam beni öldürecekti,” diye bağırdı.

Olayı gören kaptan Queequeg’e yaklaşarak:

“Sen ne yaptığının farkında mısın? Bu genci neredeyse öldürüyordun,” dedi.

Zıpkıncı bana dönerek bozuk İngilizcesi ile:

“Ne diyor?” diye sordu.

“Dediğine göre genci öldürüyormuşsun.”

Zıpkıncı gülerek:

“Öldürmek mi? Queequeg böyle küçük şeyleri öldürmez. Queequeg ancak büyük balinaları öldürür,” dedi.

Kaptan:

“Bana bak yabani gemimde tekrar böyle bir şeyi yapmaya kalkarsan seni ben öldürürüm! Bunu bilmiş ol!” diye çıkıştı.

Aslında dikkatli olması gereken kaptandı. Çünkü fırtına yelkenlerden birinin ipini koparmıştı. Yelken şimdi geminin bir tarafından diğer tarafına sürükleniyor beraberinde de her şeyi götürüyordu. Üstelik birkaç yolcuya çarparak onların güvertede yuvarlanmasına neden oldu. Bu sırada Queequeg’e gülen çocuk güverteden aşağı yuvarlanmıştı. Bunca telaş içinde oldukça sakin olan zıpkıncı yanından geçen yelkeni yakalayıp onu başka bir halatla olduğu yerde bağladı. Yelken artık uçuşmuyordu. Daha sonra yavaşlayan gemiden bir sandal indirerek çocuğu kurtarmaya koyuldu. Birkaç tayfa bu işlemler sırasında ona yardım ediyordu.

Sandaldan denize atlayan Queequeg durmadan denizde yüzerek dalgaların arasında çocuğu arıyordu. Ama delikanlı görünürlerde yoktu. Queequeg durumu iyice anlamak için denizin altına daldı. Çok geçmeden de koltuğunun altında cansız gibi duran delikanlıyla birlikte suyun yüzüne çıktı. Hemen sandala koydu. Genç çocuk kısa bir tedaviden sonra kendine geldi.

Rokovovolu zıpkıncı artık gemide bir kahraman gibiydi. Hatta kaptan bile ondan özür dileyerek tebrik etti.

O günden sonra zavallı Queequeg’in denize son dalışına kadar yanından hiç ayrılmadım.

Yolculuğumuzun sonraki kısmı oldukça sakin ve olaysız geçti. Akşama doğru sakin bir şekilde sadece balıkçılık ve gemiciliğin yapıldığı Nantucket Adası’na vardık.

PEQUOD

Burada bir hana yerleşerek önce karnımızı güzel balık yemekleri ile doyurduk. Odalarımıza uyumaya çıkarken hancı kadın bizi durdurarak:

“Bay Queequeg’in zıpkınını yukarı çıkarmasına izin verememem,” dedi.

Ben araya girerek:

“Neden, her zıpkıncı zıpkını ile uyur,” dedim.

Kadın:

“Olmaz! Bu kadar tehlikeli bir şeyi yanınıza almanıza izin verememem. Denizci Stiggs’in başına gelenler hala hafızamda. O zavallı da denizleri üç yıl dolaştıktan sonra bir gün odasında zıpkınıyla ölü bulundu. Bu yüzden müşterilerimin geceleri odalarına bu tehlikeli aleti çıkarmalarına izin verememem. Bu yüzden bu zıpkın sabaha kadar benim kontrolüm altında olacak. Sabah kahvaltıda balığı nasıl istersiniz?”

Şaşkın bir şekilde:

“Kahvaltıda da mı balık yiyeceğiz?” diye sordum.

Hancı kadın:

“Biz burada sadece balık yeriz. İstediğiniz her balığı pişirebilirim,” diye yanıt verdi.

Daha sonra arkadaşımla odamıza çıkarak ertesi gün yapacaklarımız hakkında planlar hazırlamaya başladık.

Zıpkıncı bana:

“Sen yarın tek başına gidip bir gemi bulacaksın,” deyince oldukça şaşırmıştım.

Çünkü ben avcı balina gemileri hakkında hiçbir şey bilmiyordum. Bu yüzden bu işi onun yüklenmesini istediysem de ikna edemedim.

Ertesi sabah yalnız başıma handan çıkarak Nantucket limanında gemi aramaya başladım. Ben odadan çıkarken zıpkıncının odada duaya başladığını gördüm. Bu günün onun için dini bir bayram olduğunu anlamıştım.

Limanda kısa bir süre dolaştıktan sonra sadece üç geminin balina avcılığı ile uğraştığını öğrendim. Üç gemiye de gidip dikkatle inceledim. Sonunda bu üç gemiden en çok adı Pequod olanı beğendim.

Oldukça eski ve küçük olan Pequod üç yıllık bir yolculuğa çıkacaktı. Bu geminin göründüğünden daha ağır olduğu da anlaşılıyordu. Okyanusun bazen fırtınaları, bazen de sakinliği ile eskimiş tahtaları esmerleşmiş bir denizcinin tenine benziyordu. Buna rağmen gemi oldukça iyi durumdaydı.

Hemen gemiye girdim. Arka tarafta halinden gemide önemli görevde olduğu belli olan yaşlı biri oturuyordu. Üzerinde denizci subayların giydiği üniforma vardı.

Adama yaklaşarak:

“Merhaba!” dedim.

Yaşlı adam:

“Merhaba delikanlı!” diyerek beni güler yüzle karşıladı.

Adamın bu iyi niyetli tavrından cesaret alarak:

“Siz bu geminin kaptanı mısınız?” diye sordum.

Yaşlı adam:

“Diyelim ki kaptanım. Ne söyleyecektin?”

“Bu gemiye tayfa olarak girmeyi düşünüyorum.”

“Sen şimdiye kadar hiç balina gemisinde çalıştın mı? Bu konuda bir şey biliyor musun?”

“Fazla bir şey bildiğim söylenemez. Ama değişik gemilerde çalıştım.”

“Eminim bunun için de kendinle övünüyorsundur.”

“Elbette.”

“Peki balina avcılığına nereden merak sardın?”

“Hayalimde hep balina avcılığı vardı.”

“Yoksa birine zarar verdin de kaçmayı mı tasarlıyorsun?”

“Hayır ben sadece balina avcılığını öğrenmek istiyorum.”

“Demek balina avcılığını merak ediyorsun?”

“Evet.”

“Nantucketli olmadığın belli oluyor.”

“Evet buralı değilim.”

Yaşlı adam bir an düşündükten sonra:

“Sen hiç Kaptan Ahab adını duydun mu?”

“Hayır, duymadım.”

“Tanımadığınızı anlamalıydım.”

“Peki, kim bu Kaptan Ahab?”

“Kaptan Ahab bu geminin kaptanıdır.”

“Demek ki yanılmışım.”

“Neden?”

“Çünkü Kaptan Ahab ile konuştuğumu zannediyordum.”

“Maalesef yanılmışsın.”

“Peki siz kimsiniz?”

“Ben Kaptan Peleg bu geminin sahibiyim. Bu gemi Kaptan Bildad ve benim, ortağız. Ama dediğim gibi balina avcılığının nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istiyorsan Kaptan Ahab’ı tanı. Bir bacağı yoktur.”

“Ne yani bacağını balinalar mı kaptı?”

“Ne kapması delikanlı. O bacağı bir balina koparıp aldı.”

Bu cevap beni oldukça ürkütmüştü. Ama kararımdan vazgeçirecek de değildi.

Kaptan Peleg ile sohbetimiz bir süre daha devam etti. Bu adamın aksi ve anlaşılması zor bir adam olduğu belliydi. Bana hiç inanmadığı da belliydi. Sözleri ile beni bu hevesimden caydırmaya çalışıyordu. Ama ben Kaptan Peleg ne derse desin balina avcılığı yapmaya karar vermiştim.

Sonra da bana:

“Sen bir balinaya zıpkın atıp hemen onun ardından koşacak kadar cesaretli misin?” diye sordu.

Beni sinirlendiren bu soruya:

“Elbette cesaretliyim. Yoksa burada ne işim olurdu,” diye cevap verdim.

Sinirlendiğimi fark eden yaşlı adam:

“Ama sen bir balina gemisi ile dünyayı görmek istiyorsun. Oysa bir gemi yolculuğunda sudan başka bir şey göremezsin ki!”

“Ne olursa olsun ben bir balina gemisine girip çalışmak istiyorum. Bu gemiyi de çok beğendim.”

Bu konuşmam yaşlı adamı oldukça memnun etmişti. Şimdi bana daha dostça davranıyordu:

“Madem bu kadar çok istiyorsun bir de Kaptan Bildad ile konuşalım. Bakalım o ne diyecek?”

Kaptan Peleg beni alıp aşağı indi. Şimdi yaşlı adamdan da acayip biri karşımdaydı. Daha uzun boylu daha yapılı olan bu adam oturduğu yerde İncil okuyordu.

Kaptan Peleg:

“Bildad! Bu kitabı otuz yıldır okuyorsun hala bitiremedin mi?” diye seslendi.

Anlaşılan Kaptan Bildad arkadaşının böyle konuşmasına alışıktı. Ona hiç aldırış bile etmedi. Ama yanında yabancı biri olduğunu anlayınca bana baktı.

Kaptan Peleg:

“Bu delikanlı bizim gemiye tayfa olarak yazılmak istiyor.”

Bildad umursamaz bir tavırla:

“Delikanlı buna istekli misin?” diye sordu.

Kararlı bir şekilde:

“Evet efendim,” diye cevap verdim.

Peleg:

“Ne düşünüyorsun Kaptan Bildad?” diye sordu.

Beni tepeden tırnağa kadar inceleyen Bildad:

“Neden olmasın?” diyerek kitabını okumayı sürdürdü.

Peleg eski bir masanın gözünden çıkardığı kağıtları önüme koyarak:

“Şu kağıtları okuyup imzala,” dedi.

Önüme konulan kağıtları hiç okumadan imzaladım.

Şimdi aklımdan ne kazanacağım geçiyordu. Balina gemilerinde çalışanlara aylık ya da haftalık ücret verilmediğini biliyordum. Gemide tüm çalışanlara avcılık sonrası kazanılan paradan bir pay verilirdi. Ben de aklımdan bu kazanıcın iki yüz ellide birini geçiriyordum.

Kaptan Peleg sanki düşüncelerimi okumuş gibi:

“Ortak bu delikanlıya kazancımızdan ne kadar pay vermeyi düşünüyorsun?”

Başını okuduğu İncil’den kaldırmayan Bildad:

“Sen daha iyi bilirsin,” dedi.

“Kazancın yedi yüz ellide birine ne dersin?”

İncil’i okumaya devam eden Kaptan Bildad:

“Bence uygun.”

Elbette ben balina avcılığında çalışarak servet kazanamazdım. Ama bu pay da benim için oldukça azdı. Bu yüzden itiraz ettim kısa bir uğraştan sonrada payımı üç yüzde bire çıkardım. Kaptan Peleg pazarlıktan oldukça yorulmuşa benziyordu.

Masanın başına geçerek:

“Delikanlı her şeyde anlaştık,”

Ben de büyük bir sevinçle:

“Evet efendim gösterdiğiniz kolaylık için teşekkür ederim,” dedim.

Kaptan Peleg:

“Adın ne senin bakalım?” diye sordu.

“Ishmael.”

“Demek Ishmael,” diyen Kaptan Peleg, biraz düşündükten sonra:

“Peki Ishmael, senin payını imzaladığın kağıda not ediyorum. Üç yüzde bir hisse.”

Sevincimden yerimde duramıyordum.

Yaşlı adamın gözlerinin içine bakarak:

“Anlaştık Kaptan Peleg! Bana gösterdiğiniz bu kolaylıktan dolayı size teşekkür ederim. Yalnız...”

“Evet delikanlı, yalnız ne?”

Ben bütün cesaretimi toplayarak:

“Size söylemem gereken bir şey daha var.”

“Nedir o?”

“Benimle beraber gelmek isteyen bir arkadaşım daha var.”

“Kendine iş bulduğun yetmiyor mu?”

“Ama o da çok iyi bir zıpkıncı.”

Başını kaşıyan yaşlı adam:

“O halde onu da getir bir görelim,” dedi.

“Tamam yarın geldiğimde onu da getiririm.”

Bu sırada başını okuduğu kitaptan kaldıran Kaptan Bildad:

“O kaç pay ister?” diye sordu.

Kaptan Peleg:

“Bunu sormanın zamanı mı Bildad?” dedi.

Sonra bana dönerek:

“Bu arkadaşın dediğin gibi iyi bir zıpkıncı mı?”

“Sanırım bu gemide çalışanlardan daha fazla balina yakalamıştır.”

“İyi öyleyse onu yarın yanında getir.”

Kaptanları bu konuda da ikna ettikten sonra onlarla keyifle vedalaşıp Kaptan Bildad’ın kamarasından çıktım.

Merdivenleri çıkarken kendi kendime:

“Galiba çok iyi bir iş becerdim,” diyordum.

Güvertede birkaç adım atmışken birden durakladım:

“Ben henüz bu geminin kaptanını görmedim,” diye düşündüm.

Tekrar Kaptan Peleg’in yanına giderek:

“Kaptan Ahab’ı nerede bulabilirim?” diye sordum.

Oldukça şaşıran Kaptan Peleg:

“Kaptan Ahab’ı niye arıyorsun?”

“Onu görmek istiyorum.”

“Görüp de ne yapacaksın? Seni gemiye aldık. Üstelik gerekli anlaşmayı da imzaladık. Artık ne istiyorsun?”

“Olsun gene de onu görmek istiyorum.”

“Onu bu sıralar göreceğini sanmıyorum. Çünkü bizim de anlamadığımız bir şekilde evinden dışarı çıkmıyor.”

“Neden?”

“Galiba hasta. Bu yüzden seninle de görüşeceğini sanmıyorum.”

“Ama ben nasıl biri olduğunu görmek istiyordum.”

“Meraklanma ondan mutlaka hoşlanacaksın. Ama konuştuğu zaman her sözünü dikkatle dinlemende yarar var.”

Hiçbir şey söylemeden gemiden çıktım.

Ertesi gün Queequeg ile gemiye yaklaştığımızda Kaptan Peleg güvertede bizi

seyrediyordu.

İyice yaklaşınca bağırarak:

“Bu gemiye vahşileri almıyoruz. Ama belgeleri varsa bir şey demem.”

“Nasıl bir belge istiyorsun?” diye seslendim.

Kaptan Peleg:

“Onun bir kiliseye sürekli gittiğine ve iyi bir vatandaş olduğuna dair belgeler,” diye bağırdı.

Queequeg’e:

“Sen biraz burada bekle,” diyerek gemiye girdim.

O sırada Kaptan Bildad, elindeki İncil ile güverteye gelmişti. Beni din konusunda bir süre sorguya çekti.

Sonra da:

“Biz gemimizde şeytanlar istemiyoruz,” dedi.

Bu sözler beni oldukça şaşırtmıştı.

“Yanılıyorsunuz Kaptan Bildad! Queequeg şimdiye kadar gördüğüm en dindar insan. Durmadan dua eder. Üstelik ben onu bu pazar kilisede gördüm,” dedim.

Bu açıklamalarıma inanmak istemeyen iki kaptan tartışmayı uzattıkça uzatıyordu. Ben de ne yapacağımı düşünüyordum. Bu sırada Peleg vahşiler hakkında atıp tutarken Queequeg’in elindeki zıpkını gördü. “Aman Tanrım bu ne güzel zıpkın. Sanki bir ustanın elinden çıkmış gibi. Üstelik bu adam zıpkını çok iyi tutuyor,” diye söylendi.

Sonra ona bağırarak:

“Hey zıpkıncı hiçbir balina teknesinin burnunda durdun mu? Balina avladın mı?” diye sordu.

Zaten arkadaşımda böyle bir soru bekliyordu. Hemen tekneye atlayarak burna doğru gitti. Sonra zıpkınını kaldırarak:

“Kaptan şuradaki siyah noktayı görüyor musun? Onu balina gözü olarak düşün,” dedi.

Sonra dikkatli bir şekilde nişan alarak siyah noktayı tam ortasından vurdu.

Queequeg, Kaptan Peleg'e dönerek:

"Artık o balina öldü!" dedi.

Ortağına bağıran Kaptan Peleg:

"Bildad! Çabuk buraya gel!" diye bağırdı.

Yanına gelen Kaptan Bildad:

"Ne oldu?" diye sordu.

Şaşkınlığını hala üzerinden atamayan Kaptan Peleg:

"Hemen sözleşme kağıtlarını getir. Bu adamın dindar biri olduğu belli. Hemen gemiye almamız lazım," dedi.

Sonra Queequeg'e dönerek:

"Bana bak avcı sana kazancımızın doksanda birini vereceğiz. Bu payı şimdiye kadar hiçbir balina avcısına vermedik," dedi.

Daha sonra hep beraber aşağı inerek neşeyle gerekli kağıtları tek tek imzaladık.

PEQUOD DENİZE AÇILIYOR

Ertesi gün teknenin denize açılacağını bildirmişlerdi. Biz de sabah erkenden handan ayrılarak gemiye geldik.

Saat sabahın altısıydı. Diğer tayfalar da ikişer üçer kişilik gruplar halinde gemiye başlamışlardı.

Kaptan Ahab'ın da gemide olduğunu öğrenmiştik. Bu esrarengiz kaptan kamarasından dışarı çıkmıyordu.

Öğlene doğru gemi denize açıldı. Kaptan Peleg ile Bildad gemi karadan açılıncaya kadar bizden ayrılmamışlardı. Gemi bir hayli uzaklaştıktan sonra Pequod'u seven bu iki yaşlı için bir sandal indirildi.

Peleg güverteden inerken yaşlı gözleri ile:

"Unutmayın çocuklar tam üç yıl sonra sizi burada tekrar karşılamaya geleceğim," dedi.

Kaptan Bildad ise:

"Çocuklar pazar günleri balina avına çıkmayın. Avlanırken de çok dikkatli olun! Tanrı hepinizi korusun!" dedi.

Kaptan Peleg onun sözünü keserek:

"Haydi artık inelim," dedi.

Kaptan Bildad:

"Haklısın dostum inelim," dedi.

Her iki kaptan da Pequod'da uzun süre kaptanlık yapmıştı. Sandala binerek kürek çekmeye başladılar. Az sonra da gözden kaybolmuşlardı.

Nantucket'den ayrıldıktan sonra soğuk rüzgar esmeye başlamıştı. Kaptan Ahab ise henüz kamarasından çıkmamıştı. Gemiyi üç kaptan Ahab'dan aldıkları emirlerle idare ediyordu. Üç kaptanın da gerçekten her yönleri ile çok iyi oldukları belli oluyordu.

Adı Starbuck olan ikinci kaptan Nantucketli idi. Üçüncü kaptan Stubb, Cod Burnu'ndandı. Stubb'un değişik boyda bir düzine piposu vardı. Bütün gün

bunları tüttürüyordu. Dördüncü kaptan New Englandlı Flask idi. Flask vahşi bir avcıya benziyordu. Ona göre balinalar avlanmak için yaratılmışlardı.

Gemi güneye doğru yol alıyordu. Havalar ısınmaya başlamıştı. Sonunda bir gün Kaptan Ahab kamarasından çıktı.

Ben de o sırada güvertedeki işim ile meşguldüm. Kaptan Ahab'ı görünce tayfaların onun hakkında anlattıkları hikayeleri hatırladım. O an içim sıkılmaya, endişeli bir hal almaya başladı. Her şeye rağmen kaptanımız karşımda duruyordu. İri yarı güçlü kuvvetli olan Kaptan Ahab'ın yüzü zayıf ve gergindi.

Kendi kendime:

"Galiba geçirdiği hastalık çok ağırdı," diye düşündüm.

Kaptan Ahab gemiye bir göz attıktan sonra arka tarafa geçip denizi seyretmeye başladı. Alnındaki yara yüzüne kadar iniyordu. Bu yara kaptan Ahab'a oldukça ilginç bir hava veriyordu. Sanki bir hayaletti. Üstelik tek bacaklı olması onun bu ilginç havasını iyice güçlendiriyordu. Tüm ağırlığını verdiği diğer bacağının da takma olduğu belliydi.

Geminin güvertesinde iki delik vardı. Bunlardan biri iskele diğeri sancak tarafındaydı. Bu delikler Kaptan Ahab için özel olarak yaptırılmıştı. Çünkü güverteye çıkıp etrafı seyrettiğinde ayağını bu deliklerden birine sokuyordu. Bu şekilde geminin yalpalaması esnasında kaptan dengesini kaybetmiyordu.

Oldukça sert mizaçlı olan Kaptan Ahab, konuşmalarında bile bu tavrını değiştirmiyordu. Üstelik mürettebata karşı davranışları da çok soğuktu. Hiç kimse ile tek kelime konuşmuyordu. Ara sıra diğer kaptanlar bir şeyler sordu mu cevap veriyordu o kadar.

Bütün mürettebatın bu sert ve soğuk bakışlar altında oldukça tedirgin çalıştıkları belliydi. Çünkü hiç kimse rahat değildi. Kaptan Ahab o günden sonra her sabah sürekli güverteye çıkmaya başladı. Gün geçtikçe bu süreler uzamaya başladı. Her çıkışında da takma ayağını bu deliklerden birine sokardı.

Bazen denizin çok durgun olduğu zamanlarda ara sıra güvertede dolaştığı da olurdu.

Pequod yol aldıkça hava güzelleşiyordu. Gökyüzü daha açık ve güneş daha parlak olmaya başlamıştı. Galiba bu güzel havanın etkisinden olacak Kaptan Ahab güverteye çıktığında tayfalara biraz daha sıcak davranıyordu. Bu sıcaklık yüzündeki sert ifadeye de yansıyordu.

O gün de Kaptan Ahab güverteden denizi gözetlerken tayfalara:

“Beyaz balinayı henüz bulamadınız mı?” diye sordu.

Baş tayfa:

“Hayır efendim henüz görünürlerde yok,” dedi.

Kaptan Ahab:

“Beyaz balinanın bu sularda olması lazım. Görür görmez hemen bana haber verin,” dedi.

Baş tayfa:

“Anlaşıldı kaptan!” diye karşılık verdi.

Kaptan Ahab bu sözleri birkaç gün üst üste tekrarlamıştı.

Bir gün bu konuşmayı duyan Kaptan Stubb:

“Flask bu ne dersin?”

Oldukça düşünceli olan Kaptan Flask:

“Bilmem,” diye cevap verdi.

Kaptan Stubb:

“Bence bu işin içinde bir şey var.”

Şaşıran Flask:

“Ne olabilir?” diye sordu.

“Duymadın mı? Günlerdir beyaz balina deyip duruyor. Bu ısrarın altında bir şey olabilir. Sanırım Kaptan Ahab bir şeyler düşünüyor.”

“Ne düşünebilir?”

“Bilmiyorum. Bunu zaman gösterecek.”

Belki de Stubb haklıydı. Kaptan Ahab’ın bu beyaz balina merakı hiç de normal değildi. O gün kaptan Ahab güvertede oldukça fazla kalmıştı. Deniz durgun olduğu için sinirli bir şekilde geminin bir tarafından diğer tarafına takma ayağına dayanarak gidip geliyordu. Ara sıra da durup derinlere daldığı gözden

kaçmıyordu. Güverteye varıp da geri döndüğünde sanki düşünceleri de onunla beraber ilerliyordu.

Kaptanın bu haline oldukça şaşıran Stubb:

“Flask, kaptan neden bu kadar sinirli?”

“Bilmem.”

“Sanırım durum anlattığım gibi. Mutlaka içini bir şey kemiriyor. Sanırım çok yakında da patlayacak.”

Epey bir zaman öyle dolaşan Kaptan Ahab daha sonra kamarasına çekildi. Ama aradan çok az bir zaman geçmişti ki tekrar güverteye çıkarak dolaşmaya başladı.

Akşama doğru ikinci kaptan Starbuck’ı yanına çağırdı.

Kaptan Starbuck’a:

“Tayfaların hepsini güvertenin kıç tarafına topla,” dedi.

Bu tür emirler genellikle olağanüstü şartlarda verilirdi. Bunun için ikinci kaptan oldukça şaşırmıştı. Şaşkınlıktan bir süre gözlerini Kaptan Ahab’dan ayıramamıştı.

Kaptan Ahab:

“Herkesi güvertenin kıç tarafına topla! Nöbetçiler aşağı!” diye emrini tekrarladı.

Az sonra tayfaların tamamı kaptanın emirlerine uygun bir şekilde güvertede toplanmıştı. Kaptan onları süzerken, tayfalar oldukça endişeli bir şekilde kaptana bakıyordu.

Kaptan Ahab tayfaları inceledikten sonra tekrar geminin iskele tarafı ile sancak arasında dolaşıp durmaya başladı. Sinirli hali gözlerden kaçmıyordu. Tayfaların kendi aralarında hafif mırıldanmaları onu hiç ilgilendirmiyordu.

Kaptan Stubb, Kaptan Flask’a:

“Sanırım kaptanımız geminin içinde nasıl rahat dolaştığını tayfalara göstermek için onları buraya topladı.”

Fakat Kaptan Ahab’ın bu dolaşması bu sefer fazla uzun sürmemişti.

Birden durarak:

“Tayfalar bir balina gördüğünüz zaman ne yaparsınız?” diye sordu.

Güvertede kısa süreli bir sessizlik olmuştu.

Kaptan Ahab bu kez sinirli bir şekilde:

“Bir balina gördüğünüz zaman ne yaparsınız diye sordum,” dedi.

Bu sefer tayfalardan bir kaçı tek ağızdan:

“Hemen size bildiririz efendim,” dedi.

Kaptan Ahab:

“Güzel, sonra ne yaparsınız?”

“Sizin izninizle sandalları denize indirir hemen balinaların peşine takılırız.”

“Peki kürekleri çekerken ne yaparsınız?”

“Şarkı söyleriz.”

“Hangi şarkıyı?”

“Parçalanmış bir sandal ya da ölü balina şarkısını.”

Eliyle yelken direğini kavrayan Ahab ayağını da kendisi için yapılmış olan özel deliklerden birine sokmuştu.

Daha sonra tayfalara:

“Umarım hepiniz benim bekçilere beyaz bir balina için tetikte olmalarını söylediğimi duydunuz.”

“Evet efendim duyduk.”

“Şimdi bu İspanyol altınını görüyor musunuz?” diyerek tayfalara doğru uzattı.

“Evet efendim görüyoruz.”

“Bu altının değeri yirmi dolar,” dedi.

Kaptan Ahab daha sonra Kaptan Starbuck’a dönerek:

“Kaptan Starbuck bana bir çekiç getir,” dedi.

Kaptan Starbuck çekiç getirmeye gidince Kaptan Ahab da elindeki altını elbisesine sürerek parlatıyordu.

Starbuck çekici getirdiğinde Kaptan Ahab hemen ondan çekici eline alıp orta direğe gitti.

Çekici havaya kaldırarak:

“Beyaz balinayı ilk görüp bana haber veren bu altının sahibi olacak,” dedikten sonra altını direğe çaktı.

Bu sırada tayfalar arasında:

“Yaşasın Kaptan Ahab!” diye bağrışmalar oldu.

Kaptan Ahab:

“Yalnız bu balina diğerlerine benzemiyor. Bu balinanın ağzı da kafasının biçimi de acayip. Bu yüzden dikkat edin.”

Tayfalar arasında bağrışmalar yükselerek devam ediyordu.

Konuşmasını sürdüren Kaptan Ahab:

“Beni anladığınızı umuyorum. Çok dikkatli olun beyaz balinaya benzer bir şey bulduğunuz gibi bana haber verin.”

Bu konuşma esnasında kaptanın yanında bulunan üç zıpkıncı Queequeg, Daggoo ve Tashtego’nun yüzünde ilgi ve merak dolu ifadeler belirmişti.

Arkadaşım Queequeg’den daha güçlü ve kuvvetli olan Kızılderili Tashtego:

“Kaptan bu sözünü ettiğiniz beyaz balina Moby Dick diye ad takılan balina olabilir mi?” diye sordu.

Kaptan Ahab:

“Evet Moby Dick! Sen o beyaz balinayı tanıyor musun Tashtego?”

“Evet tanıyorum.”

Kaptan Ahab:

“O balinada bir farklılık gördün mü?”

“Evet Kaptan, suya daldığı zaman kuyruğunu değişik şekilde oynatıyor.”

“Bu çok doğru.”

Bu sırada araya giren Daggoo:

“Bu balinanın su püskürtmesi de değişik.”

Kaptan Ahab:

“Evet öyle.”

Daggoo Afrikalı oldukça güçlü biriydi. Onun geçmişi de tıpkı Queequeg’inkine benziyordu.

Tekrar söze girerek:

“Onun su püskürtmesi oldukça çabuk ve genişmiş,” dedi.

Queequeg de:

“Üzerinde birkaç zıpkın izi var mı?” diye sordu.

Kaptan Ahab:

“Evet, balinanın üzerinde hala eski zıpkın izleri var. Üçünüzün de gördüğü benim aradığım Moby Dick!” dedi.

KAPTANIN SİNİRLİ OLMASININ NEDENİ ANLAŞILIYOR!

Pequod gemisinin diğer üç kaptanı, Starbuck, Flask ve Stubb, Ahab'ı giderek daha büyük hayretle dinliyorlardı. Kaptan Starbuck, Ahab'ın şimdiye kadarki davranışlarının nedenini anlamıştı.

Kaptan Ahab'a:

"Kaptan, bu beyaz balina Moby Dick'den söz edildiğini çok duydum..."

Konuşmasının burasında duraklayan Kaptan Starbuck yeniden devam ederek:

"Ama sizin bacağınızı koparan bu balina değil miydi?" diye sordu.

Oldukça öfkelenen Kaptan Ahab:

"Kim söyledi bunu size?" diye bağırdı.

Bu öfke üzerine etrafı sessizlik kaplamıştı.

Daha sonra Kaptan Ahab:

"Evet öyle Starbuck bacağımı o uğursuz balina kopardı. Beni yarım insan haline getiren o!" dedi.

Kaptan Ahab, bir süre sustuktan sonra:

"Evet onu izleyeceğim. Horn ve Ümit burunlarını dolaşıp onu bulmaya çalışacağım."

Sonra tayfalara dönerek:

"Hepiniz bu iş için buradasınız. O balinanın kanını denizde görünceye kadar takip edeceksiniz. Bunu benimle beraber yapmaya hazır mısınız?"

Tayfalar bir ağızdan:

"Evet seninleyiz kaptan!" diye bağırdılar.

Ardından da herkes bir ağızdan:

"Seninleyiz Kaptan Ahab!" diye bağırıyordu.

Kaptan Ahab:

“Hepinizin benim yanımda olmasına sevindim. Zaten bunu bekliyordum,” dedi.

Daha sonra kamarota:

“Herkese viski dağıt! Bu anlaşmayı kutlayalım,” diye bağırdı.

Sonra diğer kaptanlarla zıpkıncıları yanına çağırdı.

Viski kadehleri dolunca:

“Arkadaşlar, bana söz verdiniz Moby Dick’i buluncaya kadar benim yanımda olacaksınız. Öyle mi?”

Kaptanlar ve zıpkıncılar bir ağızdan:

“Evet kaptan sana söz verdik.”

Kaptan Ahab, ikinci kaptan Starbuck’a bakarak:

“Bay Starbuck sen neden öyle üzgünsün? Yoksa beyaz balinanın peşinden gelmeyecek misin? Sen bu geminin en iyi zıpkıncısı üstelik benim ikinci kaptanımsın.”

Kaptan Starbuck:

“Efendim peşinizden her yere gelmeye hazırım. Ama ben gemiye balina avı için bindim. Bir tek balinaya nefret duyarak onun peşinden gitmek için değil. Beyaz balinayı vurduğumuzu düşünün onun ölümü bize ne kazandıracak?”

Kaptan Ahab:

“Bu tamamıyla sizin kaptanınızın hayatı ile ilgili bir konu. O balina benim hayatımı adeta bir hapis yaşamına döndürdü. Ben onu öldürmedikçe ona olan nefretimi ona göstermedikçe bu hayattan kurtulamam. Bu yüzden hepiniz bana yardım etmelisiniz,” dedi.

Sonra tayfalara dönerek:

“Tayfalar bu işte yardım edecek misiniz?” diye bağırdı.

Tayfalar bir ağızdan tekrar:

“Evet! Evet!” diye karşılık verdiler.

Kaptan Ahab:

“O halde içelim bu anı kutlayalım,” dedi.

Herkes kadehini kaldırıp bu anı kutlarken Starbuck bunun dışında kalmıştı.

Kaptan Ahab:

“Zıpkıncılar bu kadehi sizin için kaldırıyorum. Çünkü ilk zıpkını Moby Dick’e siz atacaksınız.”

Kadehler yeniden havaya kalkmıştı. İçkiler içildikçe beyaz balinaya olan nefret de artmaya başlamıştı. Her taraf Moby Dick’e edilen küfürlerle yankılanıyordu.

Bu bağrışmalara ve küfürlere sadece Starbuck katılmıyordu. Oldukça cesur ve dürüst olan bu adam Nantucket’de bıraktığı eşiyle çocuğunu düşünüyordu. O balina avlamak için bu gemiye binmişti, balinalara yem olmak için değil.

Yıllar önce bir balina tarafından öldürülen babası ve aynı şekilde denizin dibine gönderilen abisi aklına geldikçe kendi sonunun aynı olmasından endişe diyordu.

İkinci kaptan, Ahab’ın bu çılgınca düşüncesinin onları nasıl bir felakete sürükleyeceğini düşünüyordu.

Viski elden ele dolaşıyordu. Mürettebat sarhoş oldukça balinayı öldürme yeminleri de artıyordu. Kaptan Ahab bir süre bu manzarayı keyifle izledikten sonra kamarasına geri döndü.

Ben de tayfaların arasında içerek onlarla birlikte Moby Dick’i öldürmeye yemin ettim. Sanki Ahab’ın Moby Dick’e duyduğu nefret bana geçmişti.

Şimdi herkes bir köşeye oturmuş beyaz balinanın hikayesini birbirine anlatıyordu.

Moby Dick güney denizlerinde yalnız başına dolaşan oldukça güçlü ve büyük bir balinaydı. Onu gören herkes korkuya kapılıyordu. Onu şimdiye kadar çok az sayıda balina avcısı görebilmişti.

Moby Dick’i yakalamak için peşine düşenler hep hüsranla geri dönmüşlerdi. Gemilerden her sandal indirildiğinde sonuç hep aynı olmuş. Tayfalar denize gömülmüş. Sandallar paramparça edilmişti. Bazıları hayatını kaybetmiş bazıları da kolunu ya da bacağını.

Bunların hepsinden de Moby Dick sadece gövdesine zıpkın yarası alarak başarıyla kurtulmuş. Balinanın her saldırıdan kurtulması avcılar arasında onun hakkında acayip hikayeler anlatılmasına neden olmuş.

Bazı avcılar bu beyaz balinanın normal bir balina olmadığına bile inanıyordu.

Bazıları onun için:

“Bu balinayı öldürmek imkansız,” diyordu.

Bazıları da:

“Bu balina galiba ölümsüz,” diyordu.

Öyle ki bazıları bu beyaz balinadan değişik yerlerde yaşayan birkaç tane olduğunu söylüyorlardı. Çünkü aynı gün hem Grönland’da hem de güney Pasifik’te görüldüğü söyleniyordu.

Bazıları da:

“Bu beyaz balinaya saplanan zıpkın vücudunda yara açarak kan fışkırmasına neden oluyordu. Ama az sonra balinanın vücudunda hiçbir yara izine rastlanmıyordu,” diyordu.

Bu çılgınca hikayeler birinin henüz balinayı görmeden korkuya kapılmasına neden oluyordu. Çünkü Moby Dick o güne kadar insanoğlunun gördüğü en büyük balina cinsiydi. Üstelik bir insan kadar zeki olduğu anlatılıyordu.

Herkesin:

“Tamam bu döndü gidiyor,” dediği anda ani bir dönüşle müthiş bir saldırıya geçiyordu.

Dalıyor aniden tekrar çıkarak başıyla sandalları paramparça ediyordu. Parçalanan sandallardan denize düşen tayfaların ya bacakları ya kolları kopuyor ya da denizin dibine sürüklenerek boğuluyordu.

Kaptan Ahab’ın bu balina ile karşılaşması daha ilginç olmuştu. Kaptan Ahab bu balina ile karşılaştığında sırasıyla denize üç sandal indirtmişti. Sandalların her üçü de başarısızlıkla paramparça olmuşlardı. Tayfalar ya balinaya yem olmuş ya da yüzerek gemiye çıkmayı başarmışlardı.

Bu yenilgiye oldukça öfkelenen Kaptan Ahab denize atlayarak balinanın sırtına çıkmış ve onu bıçaklamaya başlamış. Dev balina buna aldırış bile

etmiyormuş. Birden ani bir hareketle Kaptan Ahab'ı denize atarak ona saldırıp bir bacağını koparmış. Bu saldırıdan sonra Kaptan Ahab'ın balinaya karşı duyduğu nefretin anlaşılmayacak bir yanı yoktu.

Kaptan Ahab hastalığı döneminde oldukça acı çekmiş. Sonra da kendi kendine yemin ederek bu balinadan intikam almaya karar vermiş.

Kaptan Ahab:

"O katil balina tüm hayatımı mahvetti. Beni bu genç yaşta yarım insan yaptı. Onu öldürmek için gerekirse dünyanın diğer ucuna gideceğim," diye düşünüyordu.

Kaptan Ahab bu düşüncelerini gemi okyanusa açıldıktan sonra dışarı vurmuştu. Tayfalar da birkaç kuruş ekmek parası için ona yardım için söz vermişlerdi. Çok geçmeden anlatılan hikayeler sayesinde Kaptan Ahab gibi Moby Dick'e öfke duymaya başlamışlardı. Artık Kaptan Ahab'ın söylediği her şeyi yapmaya hazırdılar.

Kaptan Ahab'ın tüm düşüncesi Moby Dick olmasına rağmen aslında oldukça iyi bir balina avcısıydı. Kaptan Starbuck ile tayfaların bir şey yapmadan uzun süre oturamayacaklarını biliyordu. Bu uzun geceleri sadece beyaz balinayı düşünerek geçirmemeleri gerektiğini de düşünüyordu. Yoksa zaman aleyhine dönebilirdi. Ya da mürettebat arasında gruplaşma doğabilirdi.

İşte bu yüzden Kaptan Ahab diğer balina avcıları gibi aynı rotayı izleyerek balina avlanması gerekliliğini ve para kazanmanın şart olduğunu mürettebatına hissettirdi.

Geminin güvertesine çıkıp, gözcülere sürekli bağırarak:

"Çok dikkatli olun Moby Dick'i ve gördüğünüz hiçbir balinayı kaçırmayın. Hayatta kalmamız için diğer balinalara da ihtiyacımız var," dedi.

BALİNALAR GÖRÜLÜYOR

Birkaç gün sonra bu bağırmalar sonuç vermişti.

Gökyüzünün bulutlarla kaplı olmasına rağmen sıcak bir günde tayfalar miskin miskin güvertede oturuyordu.

Bende geminin halatları ile uğraşan Queequeg'e yardım ediyordum. Son zamanlarda arkadaşımla oldukça seyrek görüşüyorduk. Çünkü ben tayfaydım.

Geminin ön tarafındaki kamaradaydım. Queequeg ise zıpkıncı olduğu için kaptana yakın kamaralardan birinde kalıyordu. Bir balina avcı gemisinde kaptanlardan sonra en önemli kişiler zıpkıncılardır. Onlar tayfalardan ayrı özel haklara sahiptiler.

Ayrıca her zaman kaptanın yemek yediği masada yemek yerlerdi. Ama önce Kaptan Ahab diğer kaptanlar ile birlikte yemeğini yer kalkardı. Ondan sonra üç zıpkıncı otururdu.

İşte Queequeg'e yardım ettiğim o gün akşama doğru etrafta oldukça derin bir sessizlik vardı. Birden bu sessizliği yaran ve beni ürküterek halatı ellimden düşürmesine neden olan bir bağırma duydum. Başımı kaldırdığımda bağıranın Tashtego olduğunu anladım. O gün gözcü yerinde nöbette idi.

Tashtego:

"Ufukta balina Var!" diye bağırıyordu.

Bu sırada elindeki işi bırakan Queequeg:

"İlerde! İlerde! Su püskürtüyor!" diye bağırdı.

Kaptan Ahab:

"Nerede?" diye bağırdı.

Tashtego:

"Dört mil ötede! İskele tarafında!"

Kaptan Ahab:

"Tahminen kaç tane?"

Tashtego:

“Sanırım adet değil. Bir sürü var.”

“Bravo sana Tashtego!”

Gemide herkes yerinden fırlamıştı. Balinalarla gemi arasındaki mesafe üç mile inmişti. Gerçekten de balinalar suya dalıp dalıp çıkıyorlardı.

Kaptan Ahab kamarotuna:

“Hemen aşağı inip saate bak,” diye emir verdi.

Kamarot hemen aşağı inip az sonra yukarı çıkarak saati kaptana haber verdi. Kaptan Ahab balinaları izlemek için geminin rotasını değiştirmek zorunda kaldı.

Rüzgarı arkasına alan gemi ağır ağır balinaların dalıp çıktığı yere doğru yol almaya başladı.

Balinalar galiba bizi fark etmemişlerdi. Çünkü yönlerini değiştirmediler.

Bu sırada balina avına çıkmak için geminin yanındaki üç sandal hazırlanıyordu. Tam sandallar denize indirilecekti ki başka bir olay bizim balinalara olan ilgimizin kaybolmasına neden oldu.

Geminin kıç tarafında duran kaptan Ahab’ın etrafını hiç tanımadığımız beş esmer tenli adam sarmıştı.

Bu esmer tenli adamları daha önce hiç görmemiştik. Anlaşıldığı gibi gemi mürettebatından da değillerdi.

Ama bazı dedikodulardan kaptan Ahab’ın geminin bazı yerlerine şeytanlar sakladığını duymuştuk. Üstelik bazen kamarotların onlara yemek götürdüğünü görenler bile vardı.

Pequod’un yola çıkmasından bir gün önce arkadaşımla beraber beş adamın gemiye bindiklerini sanki görmüş gibiydik.

Kaptan Ahab’ın yanında duran bu beş adam şimdi dördüncü sandalı denize indirmek için hazırlık yapıyordu. Hepsi de güçlü kuvvetli olan bu adamların indirmeye çalıştıkları hiç kullanılmayan bir sandaldı.

Kaptanın kamarasına yakın bir yerde asılı olan bu tekneye ‘Kaptanın Teknesi’ adı verilmişti. Geminin bütün mürettebatı bu adamlara şaşkın bir şekilde bakarak durumu kavramaya çalışıyorlardı.

Kaptan Ahab onların yaptıklarını kontrol ettikten sonra:

“Fedellah her şey tamam mı?” diye sordu.

Fedellah tek dişliydi ve oldukça çirkin bir surata sahipti. Kafasında da şapka yerine beyaz bir bez vardı.

Fedellah:

“Her şey tamam kaptan,” diye karşılık verdi.

Kaptan Ahab:

“O zaman sandal indirilsin!” diye emir verdi.

“Hemen kaptan.”

Kaptan Ahab daha sonra diğer tayfalara dönerek:

“Anladınız mı? Sandallar indirilsin!”

Hepimiz telaşla koşuşturmaya başladık. Kısa sürede üç sandal da denize indirildi. Şimdi herkes balinaların gözüktüğü yere doğru kürekleri tüm gücü ile çekiyordu. Bu sırada kaptan Ahab’ın da bindiği dördüncü sandal arkamızdan geliyordu.

Kaptan Ahab:

“Starbuck, Stubb sandalları birbirinden uzak tutun! Flask sen de!” diye bağırdı.

Bu emirleri alan üç kaptan daha sonra aynı şekilde tayfalarına ilettiler. Sandallar gittikçe açılıyordu. Bu sırada kaptan Starbuck’un sandalı Kaptan Stubb’un sandalının önüne geçmişti. Ayrıca birbirlerine yaklaşmışlardı.

Stubb, Starbuck’a seslenerek:

“Starbuck seninle biraz konuşabilir miyiz?” dedi.

O sırada oldukça sert mizacıyla sandalındaki tayfalara emirler yağdıran Starbuck:

“Evet, konuşalım,” dedi.

“O beş adam hakkında ne düşünüyorsun?”

“Adamlar gemiye hareket etmeden bindirilmişler.”

Bir süre düşünen Kaptan Stubb:

“Peki ne olacak?”

“Dert etme belki böylesi daha iyi oldu. Artık Kaptan Ahab’ın özel tayfaları var. İstediği şeyi onlarla yapabilir.”

“Umarım öyle olur.”

“Biz işimize bakalım. İlerde çok yağlı balinalar olabilir. Zaten biz de balina avlamak için gelmedik mi?”

“Haklısın ben de öyle düşünüyorum. Biz kazanacağımız paraya bakalım.”

Bu konuşmadan sonra iki sandal birbirinden uzaklaştı. Ama Stubb kendi kendine konuşmaya devam ediyordu:

“O adamları görünce anlamıştım. Bunlar sırf Moby Dick için buradalar. Lakin elimizden bir şey gelmez. Nasıl olsa bugün peşinde olduğumuz Moby Dick değil,” dedikten sonra tayfalarına dönerek:

“Haydi çocuklar küreklere asılın!” dedi.

Kaptan Ahab kaptanların konuşmalarını duyamayacak bir uzaklıktaydı. Sandalı hızla diğerlerini geçip gitmişti. Yanındaki dev gibi beş adam kürekleri çekerken sanki sandal uçuyordu.

Az sonra Kaptan Ahab’ın:

“Durun!” emri üzerine tayfalar kürek çekmeyi bıraktı.

Hala denizin dibinde olan balinaların bulunduğu yerde Kaptan Ahab bir şey fark etmişti. Peşlerinden gelen diğer üç sandal da kaptanın işareti üzerine yavaşlayarak durdu.

Kaptan Starbuck:

“Tayfalar kürekleriniz doğrultusunda denizi kontrol edin,” dedikten sonra Queequeg’in omzuna elini koyarak:

“Queequeg! Ayağa kalk!” dedi.

Queequeg hemen zıpkınını hazır duruma getirerek yerinden kalktı. Kaptan

Ahab’ın bulunduğu sandala bakıyordu.

Tayfalar denizin içinde fark edilmesin diye küreklerini yukarı doğru kaldırmışlardı. Şimdi tayfalar kendi kaptanlarından gelecek olan emri tüm dikkatleri ile bekliyorlardı. Kürekçiler başlarını hiç kımıldatmadan emir beklerken Kaptan Stubb oldukça rahattı. Cebinde çıkardığı piposunu yakarak tüttürmeye başladı.

Bu sırada bütün dikkatini denize vermiş olan Tashtego:

“Buradalar! İşte buradalar!” diye balinaların yerini tespit etmişti.

Tayfalar etrafa baktıklarında şaşırmışlardı. Çünkü ne bir balina vardı ne de balinaya rastlanacak bir iz. Tecrübeli bir balinacıdan başkası hiçbir şey göremezdi.

Az sonra sandalların etrafındaki sular sarsılmaya başladı. Şimdi balinaların suyun altında döne döne yüzdüğünü herkes görüyordu. Sandalların dördü birden balinaların peşine takıldı.

Kürekler son güçle çekilmesine rağmen balinaları yakalamak oldukça zor gözüküyordu.

Kaptan Starbuck her zamanki sakin tavrıyla:

“Küreklere daha hızlı asılın!” diye bağırıyordu.

Sandalında piposunu umursamadan tüttüren Stubb:

“Şunlara da bakın bir balina avlamak için nasıl çırpınıyorlar,” dedi.

Kaptan Flask ise:

“Haydi çocuklar ne olur biraz daha asılın küreklere! Eğer balinalara biz daha erken varırsak size tüm servetimi veririm!” diye bağırıyordu.

Kaptan Ahab’ın kendi tayfalarına ne söylediği ise bilinmiyordu. Ama onun sandalı da suların üstünde var gücü ile gidiyordu.

Az sonra deniz kabarıp alçalmaya başlamıştı. Şimdi sandallarımız suların üzerinde adeta sekiyordu. Bu dalgalar gittikçe büyüyerek sandallara daha şiddetli çarpıyordu.

Güneş batmaya başlamıştı. Diğer sandallardaki bağrışmalar duyuluyordu. Akşam oldukça denizin ortasındaki bu bağrışmalar insanı korkutuyordu.

Çok geçmeden balinaların büyük bir ahenkle havaya püskürttükleri suları görebiliyorduk. Şimdi bütün deniz balina dolmuştu. Sanki her tarafı sarmışlardı.

Bu sürünün içinde sandallar gittikçe değişik yönlere doğru birbirlerinden uzaklaşıyordu. Kaptan Starbuck doğuya doğru yol alan üç balinanın peşine düştü. Hava rüzgarlı olduğu için hızımız oldukça fazlaydı. Neredeyse kürek çekmek imkansız hale gelmişti.

Kaptan Starbuck bağırarak:

“Haydi çocuklar biraz daha gayret! Hemen küreklere asılın! Fırtına daha da şiddetlenmeden bir balina avlayalım.”

Bu sırada iki tekne başka bir balinaya doğru hızla ilerliyordu.

Kaptan Starbuck:

“Queeqeug! Ayağa kalk!” diye bağırdı.

Queequeg hemen ayağa kalkarak zıpkını başına doğru kaldırdı.

Starbuck:

“Bak balinanın sırtı gözüküyor! Şurada! Şurada!” diye işaret ederek bağırdı.

Aynı anda sandaldan vızıltı şeklinde bir ses duyuldu. Bu ses Queequeg’in zıpkının sesiydi. Müthiş bir hızla avın üzerine doğru gidiyordu.

Ardından müthiş bir şey oldu. Sandalımız sanki bir kayaya çarpmıştı. O esnada da güçlü bir şey bizi kıç tarafından itiyordu. Sandal balinanın üzerine çıkarken o kuyruğunu hızla sallayarak arkadan bize bir darbe indirdi.

Sandal devrilmiş içindekilerin hepsi denize düşmüştü. Sonra zıpkının hafif sıyırdığı balina yüzerek uzaklaşmaya başladı.

Şansımıza sandal sağlamdı. Herhangi bir hasar almamıştı. Hepimiz yüzerek denize düşen kürekleri toplamaya başladık. Sonra sandalı çevirerek teker teker bindik.

Fırtına gittikçe şiddetlenmişti. Şimdi dalgalar daha güçlüydü. Sandal daha fazla yalpalamaya başlamıştı. Diğer sandallardan yardım istemeye uğraştık ama bu kargaşada hiç kimse bizi duymuyordu. Karanlık iyice çökmüş etrafı görmek imkansızlaşmıştı.

Bizi arkadan izleyen Pequod da görünürlerde yoktu. Bu sırada kaptan Starbuck yanındaki feneri güçlükle yakarak ön direğe astı. Bu fırtına ve zifiri karanlıkta fenerin ışığı oldukça cansız kalıyordu.

Saatler geçmiş neredeyse sabahın ilk ışıkları çıkmak üzereydi. Hepimiz sırılsıklamdık. Havanın soğuk olması da bize ayrı bir sorun çıkarıyordu.

Queequeg ortalığın aydınlandığı saatlerde kulağını dikkatlice bir yöne doğru verdi. Hepimiz dikkatle etrafı dinlemeye başlamıştık. Sonunda rüzgarın etkisi ile sallanan yelkenlerin ve direklerin gıcırtılarını duymaya başlamıştık.

Bu sesler gittikçe yükselmişti. Az sonra başımızı kaldırdığımızda Pequod'un yanımızda olduğunu gördük. Gemi bir canavar gibi üzerimize geliyordu. Hemen kendimizi denize attık. Gemi sandala çarparak paramparça etti.

Bu sırada gemidekiler bizi görmüş hemen yardıma koşmuşlardı. Bizi teker teker kurtarıp gemiye çıkardılar. Sandallardan sadece bizimki parçalanmıştı. Diğerleri sağlam bir şekilde balina avlamasalar da gemiye dönmüşlerdi.

Ben güverteye çıktıktan sonra elbiselerimin sularını sıkarken Queequeg de bana gülüyordu. Ona:

"Queequeg bu olaylarla sık sık karşılaşacak mıyız?" diye sordum.

En az benim kadar ıslak olan arkadaşım:

"Evet karşılaşacağız," diye cevap verdi.

O sırada yakınımızda piposunu sakin bir şekilde çeken Kaptan Stubb'a:

"Bay Stubb, siz bir konuşmanızda avcılar arasında en sakin olanın Kaptan Starbuck olduğunu söylemiştiniz. Eğer öyleyse fırtınayı arkasına almış adeta uçarak giden bir balinanın sırtına atlamak normal bir şey mi?"

Stubb:

"Elbette normal, ben daha kötü fırtınalarda daha kötü sandallarda balinaların peşine düştüm."

Kaptan Flask'a dönerek:

"Kaptan Flask, bu konularda sizin oldukça iyi tecrübeleriniz var. Oysa ben daha işin başındayım. Balina avcılığında bir tayfanın sürekli balinaya sırtını dönerek mi kürek çekmesi gerekiyor?"

Dördüncü Kaptan Flask:

“Evet yıllardır bu iş hep böyle yapılır.”

İşte bu üç balina avcısı sayesinde bilgilerimi az da olsa artırmış oluyordum. Demek balina avcılığı sırasında sık sık bu tür olaylarla karşılaşacaktım. Biz tayfalar da bir balina yaklaştığı zaman hayatımızı sandalı yöneten kaptana bırakmak zorunda kalacaktık. Ya onunla beraber avı başarıyla tamamlayacaktık ya da başımıza gelecek olan tehlikelere hazırlıklı olacaktık.

Sonra kendi kendime:

“Şimdiden böyle durumlara hazırlıklı olmam gerek,” diye düşündüm.

En iyi balina avcılarından biri olarak bilinen Starbuck’un yönettiği sandaldaki tayfalardan biriydim. Oldukça dikkatli olan bu adam çok iyi bir avcıydı da.

Ama her şey iyi bir avcı olmakla bitmiyordu. Çok önemli olan Moby Dick olayı da vardı. Bu beyaz balinayı yakalamak çok tehlikeli olsa gerek.

Aklımdan bunların hepsini geçirdikten sonra kendi kendime:

“Sanırım biraz daha cesaretli olmam gerekir,” diye düşündüm.

İLK BALİNA AVI

Güneye doğru hızla yol alan Pequod birkaç önemli av bölgesinden de geçmişti. Önce Azor açıklarından, sonra Cape Verde adalarından, daha sonra da St. Helena'nın hemen güneyinden. Ama ilk gördüğümüz balina sürüsü hariç başka hiçbir balinaya rastlamadık.

Bu ilk gördüğümüz balina sürüsüne karşı mücadeleyi kaybetmemiz gemide günlerce sohbet konusu oldu. Elbette bunun yanında esrarengiz bir şekilde ortaya çıkan Kaptan Ahab'ın beş adamı da unutulmuyordu. Tayfalar artık bu beş adamın Kaptan Ahab tarafından beyaz balinayı öldürmek için getirildiğini biliyordu.

Zaten bu beş adam göründükleri günden sonra artık gemide rahatça dolaşıyorlardı. Gün geçtikçe de sanki geminin mürettebatıymış gibi davranıyorlardı.

Bu sırada Pequod yolculuğu sırasında iki balina gemisinin yanından geçmişti. Daha sonra da birçok gemi ile karşılaşacaktık. Bu iki gemi karşılaşacağımız ilk gemilerdi. Bu gemilerin ülkelerine döndükleri belliydi.

İlk karşılaştığımız gemi oldukça eski ve oldukça kötü durumda olan Goney adlı tekneydi. Bu gemi kim bilir ne kadar süredir denizdeydi? Karşılaştığı zorluklar yüzünden geminin oldukça yıprandığı belliydi. Mürettebatının hepsinin uzun sakallı olması bu zorlukları daha iyi anlatıyordu. Yüzleri sanki tüm ümitleri yok olmuş gibiydi. Kim bilir başlarına neler gelmişti?

Kaptan Ahab'ın gemiye birkaç kez seslenmesine rağmen mürettebatın bizimle hiç ilgilenmemesi doğrusu çok ilginçti. Bu oldukça garipti. Çünkü iki balina gemisi karşılaştığında durur, kaptanlar birbirleri ile konuşurlardı. Daha sonra da sandallarla birbirlerini ziyarete giderlerdi. Bu ziyaret esnasında görüş alışverişinde de bulunulurdu. Aslında bu bir denizcilik geleneğiydi.

Kaptan Ahab da bu düşünce ile Goney, Pequod'a yaklaşınca:

"Arkadaşlar, avlanırken beyaz bir balinaya rastladınız mı?" diye sordu.

Anlaşılmadık bir biçimde Goney'den hiç ses gelmemişti.

Kaptan Ahab tekrar:

“Arkadaşlar beyaz balina Moby Dick’i gördünüz mü?” diye sordu.

Gemiden yine cevap gelmemişti. Kaptan Ahab konuşmasına devam ediyordu. Ama iki gemi rüzgarın etkisi ile birbirlerinden oldukça uzaklaşmıştı. Kaptan Ahab boşuna konuştuğunu anladı. Gemideki yerine geri döndü.

Çok geçmeden bir gemi daha ufukta gözükmüştü. Yaklaştıkça geminin adının Town-Ho olduğunu anladık. Bu gemidekilerin daha candan olduğu el sallamalarından belli oluyordu. Az sonra iki gemi birbirine yakınlaşmıştı.

Kaptan Ahab:

“Gemidekiler beyaz balinayı gördünüz mü?” diye sordu.

Gemiden el sallamalarla karışık:

“Evet gördük!” sesleri yükseliyordu.

Oldukça heyecanlanan Kaptan Ahab:

“Nerede?” diye sordu.

Gemiden:

“Japonya açıklarında,” diye cevap geldi.

Kaptan Ahab:

“Ne zaman gördünüz?”

Geminin kaptanı:

“İki gün önce gördük.”

Daha sonraki konuşmalardan Town-Ho gemisinin de Moby Dick’in peşine düştüğünü hatta kovalamaca sırasında ikinci kaptanlarını kaybettiklerini öğrendik.

Bu haber Kaptan Ahab’ı oldukça heyecanlandırmıştı. Artık beyaz balinanın nerede olduğunu biliyordu. Japonya bulunduğumuz yere çok uzaktı. Ama balina belki yön değiştirmiş bize doğru geliyordu, belki de Moby Dick bize sandığımızdan daha yakındaydı.

Kaptan Ahab bu yüzden gözcülük yapan tayfalara:

“Çok dikkatli olun! Bir balina gördüğünüz an bana haber verin,” dedi.

Çok geçmeden birkaç balina görünmüştü. Onları bir süre izlememize rağmen hızlarına yetişememiş ve elimizden kaçırmıştık.

Aradan günler geçti. Ön direkte nöbet tutma sırası bana gelmişti. Deniz çok durgun havada bunaltıcı bir sıcak vardı. Benimle birlikte uyuklayarak nöbet tutan diğer tayfalarla birlikte aniden canlandık.

Pequod'un en fazla yüz metre ilerisinde büyük bir balina bize aldırış etmeden yüzüyordu.

Ben hemen:

"Yüz metre ilerimizde bir balina var!" diye bağırdım.

Bütün gemi hareketlenmişti.

Benimle beraber nöbet tutan tayfalardan biri:

"Bakın orada su fışkırtıyor!" diye bağırdı.

Kaptan Ahab:

"Hemen sandalları hazırlayın!" diye haykırdı.

Oldukça ağır yüzen balina sanırım gemideki hareketliliği ve sandalların denize indirilmiş olacağını gördü ki hızını artırmaya başladı.

Ama Kaptan Ahab:

"Balina pek de ürkmüşe benzemiyor kürekleri yavaşça çekin! Elinizden geldikçe az gürültü çıkarın!" diye emir verdi.

Tayfalar kürekleri kaptanın istediği gibi yavaşça çekiyordu. Ama çok geçmeden balina kuyruğunu havaya kaldırarak birden denizin dibine daldı.

Tayfalardan biri:

"Gidiyor!" diye bağırdı.

Kaptan Ahab:

"Siz hazırlıklı olun, balina çok geçmeden suyun yüzüne çıkar," dedi.

Gerçekten az sonra balina tekrar suyun yüzeyindeydi. Biz de üç sandalla birlikte peşine takıldık. En önde Stubb'un sandalı vardı.

Az sonra balina takip edildiğini anlayınca sanki düz bir çizgi üzerindeymiş gibi hızını artırarak yol almaya başladı.

Kaptan Stubb:

“Haydi çocuklar kürekleri daha hızlı çekin! Asılın küreklere!” diye tayfalarına bağırıyordu.

Sandalın önündeki kürekte bulunan Tashtego çığlıklar atarak diğer tayfaların kürek çekme gücünü artırmaya çalışıyordu. Arkadaki sandallarda bulunan Daggoo ile Queequeg de onun gibi çığlıklar atıyordu.

Üç sandal da oldukça hızlı bir şekilde ilerliyordu.

Az sonra Kaptan Stubb:

“Haydi Tashtego vur onu!” diye bağırdı.

Bu emir ile birlikte zıpkın havada uçmaya başladı. Zıpkının halatı gürültü ile boşalırken tayfalar kürekleri geri çekmeye başladılar.

Balina şimdi eskisinden daha hızlı yüzüyordu. Sandalı da peşinden sürüklüyordu. Balina vücuduna saplanan zıpkını sandalla birlikte çekiyordu. Sandal o kadar hızlanmıştı ki adeta suyun üstünde uçuyordu. Tayfalar deniz düşmemek için kendilerini zor tutuyordu.

Balina sonunda yorulmuş ve hızını gittikçe azaltmıştı.

Kaptan Stubb:

“Hemen çekin! Çekin!” diye bağırıyordu.

Tayfalar balinaya saplanmış olan zıpkının ipini tüm güçleri ile çekmeye başladılar. Bu sayede sandal balinaya iyice yaklaşmıştı. Kaptan Stubb, Tashtego’nun yerini alarak balinaya üst üste zıpkın sallamaya başladı. Balinanın üzerindeki yaralardan adeta kandan bir nehir oluşmuştu. Hayvanın nefes alışı da gittikçe zorlaşıyordu. Balinanın kurtulma çabaları gittikçe yavaşladı.

Kaptan Stubb:

“Biraz daha çekin! Yaklaşmamız lazım!” diye bağırdı.

Sandal balinaya iyice yaklaşmıştı. Stubb sandalın yanından uzanarak zıpkınını tekrar balinaya sapladı. O esnada hayvanın dev gövdesi şiddetle sarsılmaya başladı. Hayvan bu sarsılma sırasında o kadar güçlü su püskürttü ki sandal su

içinde kalmıştı.

Kaptan Stubb tayfalara:

“Sandaldaki suyu boşaltın!” diye emir verdi.

Tayfalar hemen sandalın içindeki suyu boşaltmaya başladılar.

Balina o kadar müthiş bir acı çekiyordu ki o kocaman ağzını durmadan açıp açıp duruyordu. Çok geçmeden de hayvanın bu hareketi yavaşladı. Dev balık şimdi denizin üstünde hareketsiz duruyordu.

Tayfalardan biri:

“Bay Stubb, balina öldü,” dedi.

Kaptan Stubb başını sallayarak:

“Evet öldü,” diye onayladı.

Kaptan Stubb daha sonra her zamanki sakinliği ile piposunu çıkarıp yaktıktan sonra tüttürmeye başladı. Gözleri de dalgın bir şekilde dev balinanın üzerindeydi.

Balina gemiden oldukça uzak bir yerde öldürülmüştü. Balina üç sandala birden bağlanarak gemiye doğru on sekiz kürekçi tarafından zorlukla çekilerek götürülüyordu. Ancak geceye doğru geminin yüksek direk ışıkları sayesinde ulaşabilmiştik.

Kaptan Ahab balinayı görünce:

“Onu sıkıca gemiye bağlayın! Dalgalar onu gemiden ayırmasın,” dedi.

Bu sözlere rağmen Kaptan Ahab’ın balina ile pek ilgilendiği söylenemezdi. Zaten hemen kamarasına inmiş sabaha kadar da ortalıklarda gözükmemişti.

Bu dev balinanın Kaptan Ahab’a Moby Dick’i hatırlattığı belliydi. Balinanın kesim işinde tüm tayfaların çalışması için sabah bekleniyordu. Bu yüzden aşağı bir sandal indirilerek balinanın etrafında nöbet tutması sağlandı.

Sandalda sırasıyla iki kişi sabaha kadar nöbet tutup balinayı köpek balıklarından koruyacaktı. Balina yaralı olduğu için her an kan kokusu alan vahşi balıkların saldırısına uğrayabilirdi.

Pazar günü geminin yan tarafında bağlı ona balinanın ilk önce kafa kısmı

kesilecekti. Bu işi de en iyi Kaptan Stubb yapıyordu.

Kaptan Stubb eline bıçağını aldıktan sonra:

“Balina ne kadar büyük olursa olsun en fazla on dakikada kafasını keserim,” dedi.

Balinanın kafası diğer tayfaların da yardımıyla kesildikten sonra geminin kıç tarafına getirildi, iplerle bağlandıktan sonra yukarı doğru çekildi. Balinanın kafası havada asılı kalacaktı. Artık köpek balıkları balinanın kafasına yaklaşamazlardı.

Daha sonra sıra balinanın vücudunda bulunan yağı çıkarmaya gelmişti. Bu yağ aynı zamanda balinalarda deri görevini de görür. Böyle bir balinanın yağ tabakası yaklaşık otuz santim civarındadır.

Bu işi yapmak için ilk önce balinanın dört bir tarafına delik açılarak takılan çengellerle, vinç yardımı ile yukarı çekilir. Yukarıda asılı kalan balinanın vücudundaki yağ tabakası kesilerek alınmaya başlar. Balinanın vücudundan çıkarılan yağlar güvertede küçük parçalara ayrılarak gemideki yağ depolarına konur.

Bu işlemler yapılıp bittikten sonra Kaptan Ahab geminin mürettebatına güzel bir ziyafet verdi.

QUEEQUEG HASTALANIYOR

İlk balina avımızdan sonra yaklaşık iki üç hafta hiçbir şeye rastlamamıştık. Ama o sıralarda tayfaları uğraştıracak bir şey oldu.

Her sabah tulumba ile gemiden su atılıyordu. O sabah tulumbadan atılan suda yağ görülmüştü. Bu demekti ki depodaki yağ fıçılarında sızma vardı.

Eğer bu sızma öndeki fıçılarda ise pek fazla bir sorun olmayacaktı. Ama arka fıçılarda ise bu bizi oldukça uğraştıracaktı.

Bu önemli bir sorun olduğu için Kaptan Starbuck bunun hemen Kaptan Ahab'a bildirilmesi gerektiğini söyledi. Sonra da Kaptan Ahab'ın kamarasına gitti.

İkinci Kaptan Starbuck, Kaptan Ahab'ın kamarasına girdiğinde kaptan önüne bir harita açmış bölgeyi inceliyordu. Belki de aradığı Moby Dick'i bulmak için rotasını belirliyordu.

Yanına gelen Starbuck'a:

"Evet Starbuck, bir şey mi oldu?"

Kaptan Starbuck endişeli bir şekilde:

"Evet kaptan, gemide bir sorun var!"

Başını haritadan kaldıran Kaptan Ahab:

"Nedir?"

"Efendim bir hata yapıyorsunuz?"

"Ne hatası?"

"Ambara koyduğunuz yağ fıçıları."

"Eee, ne olmuş bu fıçılara?"

"Fıçılardan yağ sızıyor. "

"Sızarsa sızsın, ne olmuş yani?"

"Ambarı tamamıyla boşaltmamız gerek. Yoksa yağların hepsini kaybederiz."

"Ne yani bütün ambarı mı boşaltacaksınız?"

“Evet.”

“Böyle bir riski göze alamam. Tam Japonya’ya yaklaştığımız sırada bunu yapamam.”

“Ama yapmamız gerek kaptan.”

“İki yüz fıçıyı tek tek kontrol mu edeceğiz?”

“Evet efendim gerekirse yapacağız.”

“Siz çıldırdınız mı?”

“Eğer bunu yapmazsak bir yılda kazanacağımız yağı bir günde kaybedebiliriz. Biliyorsunuz bu yağı elde etmek için yirmi bin mil yol aldık.”

“Bence henüz hiçbir şey elde etmedik.”

“Ama kaptan ben ambardaki yağlardan söz ediyorum.”

“Ben ise ambardaki yağdan tamamıyla başka bir şeyden söz ediyorum. Bırakın yağlar sızsın. Benden de çok şey sızdı. Bu halimi görüyorsun. Bu yüzden bunları düşünecek zamanım yok. Lütfen şimdi kamaramdan çıkın!”

Kaptan Ahab kamaradan çıkarken:

“Ya geminin sahipleri, onlar bu duruma ne der?”

Bu sözlere sinirlenen Kaptan Ahab:

“Gemi sahiplerinin canı cehenneme! Bana ikide bir onlardan bahsetme! Şu anda bu gemi benim emrim altında.”

Starbuck:

“Siz bilirsiniz Kaptan Ahab,” diyerek kamaradan çıkıp gitti.

Kaptan Ahab bu tartışmadan sonra oldukça düşünceli bir şekilde kamarasında dolaşmaya başladı. Yüzündeki ifade oldukça değişmişti. Hemen güverteye çıkarak Kaptan Starbuck’u buldu.

Yanına yaklaşarak alçak bir sesle:

“Kaptan Starbuck siz çok iyi bir insansınız,” dedi.

Sonra sesini yükselterek:

“Burada durmamız gerekiyor. Yelkenleri indirin,” diye bağırdı.

Sonra da:

“Tayfalar ambarlardaki bütün fıçıları çıkarın!” diye emir verdi.

Buna oldukça sevinen Kaptan Starbuck:

“Teşekkürler efendim,” diyerek ambara indi.

Hemen geminin ambarlarının boşaltılma işlemine başlanmıştı. Fıçılar çıkarıldıkça sağlam oldukları görülüyordu. Anlaşılan sızıntı yapan fıçılar oldukça dipteydi. Bütün fıçılar tek tek güverteye dizilmişti. Neyse ki tehlikeli bir hava yoktu. Kuvvetli bir fırtına bize korkulu anlar yaşatabilirdi.

Tam bu sıralarda ambarda çalışan dostum Queequeg hastalandı. Ambarda fıçıların boşaltılması için bir grup tayfayı yöneten arkadaşım her zamanki gibi gene onlardan daha çok çalışıyordu.

Ambarın havası oldukça nemliydi üstelik pis kokuyordu. Nefes almak çalıştıkça zorlaşıyordu. Bu şartlarda arkadaşım fıçıların üzerine çıkmış canla başla çalışıyordu. Bu sırada oldukça terleyen Queequeg’i aniden bir üşüme tutmuştu. Çok geçmeden de çalışamaz duruma geldi. Hemen onu ambardan çıkarıp yatağına yatırdık.

Ateşi oldukça yükselen Queequeg gittikçe bitkin düşüyordu. Günlerce yataktan çıkamayan zavallı arkadaşım zayıflamaya da başlamıştı. O kadar zayıfladı ki sanki bir deri bir kemik kalmıştı.

Yüzü gittikçe küçülen Queequeg’in gözlerinde sanki bir ölüm ifadesi vardı. Oldukça güçlü ve cesur olan bu adam şimdi ölüm karşısında çaresizdi. Gemide herkes ondan umudu kesmişti.

Queequeg bir gün sabah erkenden gemicilerden birini yanına çağırarak:

“Denizcilere özgü yapılan törenler hiç hoşuma gitmiyor. Gemide biri öldüğü zaman onu bir beze sararak istenmeyen biriymiş gibi denize atıyorlar. Oysa benim memleketimde ölen birini kendi kayığına yatırarak denize kendi haline bırakırlar. İşte ben de koyu renk tahtalardan yapılmış bir kayığa yatırılmak istiyorum,” dedi.

Queequeg’in bu isteği hemen ikinci kaptan Starbuck’a bildirilmişti.

Bunu duyan Kaptan Starbuck:

“İsteği hemen yerine getirilsin!” diye emir verdi.

Daha sonra geminin marangozunu çağırtan Kaptan Starbuck:

“Queequeg’e istediği gibi bir tabut yapacaksın!” dedi.

Marangoz atölyesine inerek gemideki eski tahtalardan kayık biçiminde bir tabut yaptı.

Queequeg kendisine yapılan tabutun hazır olduğunu duyunca oldukça sevinmişti.

Hemen etrafındakilere:

“Tabutu getirin!” diye söylendi.

Herkes şaşırmıştı. Ama bu isteği hemen yerine getirildi.

Queequeg yanına getirilen tabutu inceledikten sonra:

“Ben öldükten sonra zıpkınımı da yanıma koyun,” dedi.

Daha sonra:

“Sizden bir isteğim daha var!” dedi.

Kaptan Starbuck:

“Ne istiyorsun?” diye sordu.

Queequeg:

“Beni tabuta yatırın. Bana göre olup olmadığını anlamak istiyorum.”

Queequeg’i yataktan alarak yavaşça tabuta yatırdılar. Yüzünde bir gülümseme belirmişti. Mutlu olduğu her halinden belliydi.

Arkadaşımın ölümü için her şey hazırlanmıştı. Ama o yattığı tabutta kendini daha iyi hissetmeye başlamıştı. Sanki yüzüne yeniden renk gelmiş o ölüm hali üzerinden bir anda gitmişti.

Ona:

“Ne oldu arkadaşım?” diye sordum.

Queequeg gülerek:

“Karada yapmam gereken bir işi hatırladım. Bu yüzden hemen ölmem iyi olmaz,” diye cevap verdi.

Ben de bağırarak:

“Arkadaşım yaşamanın ya da ölmenin seçme hakkı insanın elinde mi sanıyorsun?” diye sordum.

Queequeg oldukça soğukkanlı bir şekilde:

“Elbette,” dedi.

Demek arkadaşım bir insanın hastalansa bile ölmeyeceğine inanıyordu. Onu ancak ya bir balina ya da kendisinden çok daha güçlü bir şeyin öldüreceğini sanıyordu.

Queequeg çok geçmeden eski gücüne kavuşmuş aramıza katılmıştı. Kendisi için özel yapılan tabutu ise bir gemici sandığı olarak kullandı. Elbiselerini ve gerekli eşyalarını tabutun içine düzenli bir şekilde yerleştirdi. Daha sonra saatlerce uğraşarak tabutun üzerine çeşitli resimler yaptı.

Ona:

“Queequeg, bu resimler ne anlama geliyor?” diye sordum.

Arkadaşım bana:

“Bu gördüğün resimler bütün dünyanın tarihini anlatıyor,” dedi.

Kendisi için yapılan tabutu oldukça özen göstererek saklamaya çalışan Queequeg bir gün geminin cankurtaranı kaybolunca nöbet sırasında denize düşen tayfanın kurtarılmasında tabutunu kullanılması için seve seve verdi.

O sırada ona itiraz eden bazıları:

“Tabuttan da can simidi olur mu?” diye karşı geldiler.

Ama kaptan Starbuck marangozu çağırarak:

“Tabutu hemen bir can simidi gibi kullanılır duruma getir,” dedi.

Marangoz hemen tabutun su geçirecek yerlerini tıkadı. Şimdi tabut hava bile almıyordu. Tabut denize atılıp tayfa kurtarıldı. Daha sonra tabut geminin kıç tarafına cankurtaran diye asıldı.

SAMUEL ENDERBY

Fıçılardaki sızıntı bulunmuş gemi tekrar eskisi gibi yoluna devam etmeye başlamıştı. “Cankurtaran” diye kullanılan tabut da geminin kıç tarafında sallanıp duruyordu.

Bu sırada Bashee adalarını geçmiş Pasifik Okyanusu’na varmıştık. Bu durumda ben de isteğime kavuşmuş oluyordum. Çünkü ben hep bu denize açılmayı düşünmüştüm. Pasifik şimdi önümüzde sakin sakin uzanıyor, sanki bize gülümsüyordu.

Ne yazık ki çok geçmeden Pasifik Okyanusu kendisinde saklı olan o gizli gücünü kabararak bize göstermeye başlamıştı. Öyle bir fırtına çıkmıştı ki neredeyse gemimiz batıyordu. Ama şansımız varmış ki fırtınayı fazla hasar almadan atlattık ve yolumuza devam ettik.

Önceleri balinalar hep küçük gruplar halinde dolaşırlar diye duymuştum. Ama bu son yıllarda insanların onları vahşice avlamalarından olacak çok kalabalık sürüler halinde dolaşmaya başlamışlardı.

İşte birkaç hafta sonra böyle bir sürünün arasına daldık. Korkudan kaçışıp dağılmaya başlayan balinaların sandallara da çarparak devrilmesine neden olacağını sanıyorduk. Ama kimseye bir şey olmadan bu av bitmişti. Sonunda da ancak bir tane balina avlayabilmiştik.

Bu da:

“Balina ne kadar çok olursa av o kadar az olur,” atasözünü kanıtlıyordu.

Ama birkaç gün sonra şansımız daha iyiydi. O gün ava çıkan her sandal bir balina ile geri döndü. Dört balina birden avlamıştık.

Yolculuğumuz ilerledikçe Kaptan Ahab daha sinirli bir hal alıyordu. Artık tüm zamanını güvertede geçiriyordu. Geceleri bile iki üç saat dışında oradan ayrılmıyordu. Bu iki üç saat içinde de uyumaya kamarasına gidiyordu.

Kaptan Ahab yemeklerini bile güvertede yiyordu. Saatlerce ayağını sancak ya da iskele tarafındaki tahta deliğe yerleştirip denizi seyrediyordu.

Kaptan Ahab gemi ile bütün irtibatını Fedellah ile kuruyordu. Fedellah gemiye sonradan bindirilen üç adamın reisiydi. Bu adam Kaptan Ahab’ı hiç yalnız

bırakmıyordu. Adeta onun gölgesi gibiydi.

Ara sıra bir araya geldiklerinde oldukça uzun konuşmalar yapıyorlardı. Hiç kimse onların ne konuştuklarını öğrenemiyordu.

Ama herkes Kaptan Ahab'ın kafasından geçeni çok iyi okuyordu. Onun tek düşüncesi vardı Moby Dick'in yakalanıp öldürülmesi. Kaptanın tek amacı buydu.

Kaptan Ahab kendisi için özel bir zıpkın yaptırmıştı. Bu zıpkının uçları bir jilet gibi keskindi. Kaptan Ahab her gün saatlerce uğraşarak zıpkınının ucunu parlatıyor onu okşuyordu.

Moby Dick'in bulunması uzadıkça Kaptan Ahab'ın etrafına olan güveni de iyice azalıyordu. Artık kaptanlara da tayfalara da güvenmediği belliydi.

Bu sırada Japon sularından geçerken çok sayıda gemi ile de karşılaşıyorduk.

İlk karşılaştığımız gemi bir İngiliz gemisi olan Samuel Enderby idi. Gemi İngiltere'ye dönüyordu.

Kaptan Ahab daha önce karşılaştığı gemilerde olduğu gibi yaklaştığında bu gemiye de:

"Beyaz bir balina gördünüz mü?" diye sordu.

Samuel Enderby'nin kaptanı:

"Görmedik ama ben beyaz balinayı çok iyi tanırım," dedi.

Bu sözler üzerine Kaptan Ahab hemen bir sandal indirerek diğer gemiye geçti.

Sonradan anladık ki Samuel Enderby'nin kaptanı da bir kolunu Moby Dick'e kaptırmıştı. Ama adamın Kaptan Ahab gibi öfkeli olmadığı görülüyordu.

Kaptan Ahab'a:

"Balina avcılığında her insanın başına bu tür olaylar gelir. Biraz da bizim aptallığımızdan. Beyaz balinanın güçlü olduğunu bile bile peşinden gittim. O da beni bu hale getirdi," diyerek hikayesini anlatmaya başladı.

"Denizde oldukça sakin bir şekilde yol alırken aniden geminin etrafında birkaç balina gördük. Hemen zıpkınlarımızı alarak sandalları indirdik. En öndeki teknede ben vardım. Hızla bir balinaya doğru yaklaşıyordum. Zıpkınımı balinaya tam sapladığım sırada ortaya dev gibi bir hayvan çıktı. Bu da bir balinaydı. Ama

oldukça değişikti. Sırtı beyaz yüzü buruş buruştu. Hayvan denizi yarıp balinanın yanına gelerek zıpkının ipini kemirmeye başladı. Sanki onu kurtarmak istiyordu...”

Bu sırada onun sözünü kesen Kaptan Ahab:

“Evet bu onun oldukça sık başvurduğu eski oyunlarından biridir.”

Samuel Enderby kaptanı hikayesine devam etti:

“Bu karışıklık sırasında beyaz balinayı gözden kaybettik. Ben de avladığımız balinanın sırtına bindim. Ama o da ne? Bir de ne göreyim! Kendimi beyaz balinanın sırtında buldum. Diğer balina yüzerek kaçmıştı. Şimdiye kadar ondan daha büyük bir yaratığa hiç rastlamadım. Hayvan öfkesinden adeta çıldırmıştı. Ben de kendimi korumak için onu yakalamaktan başka çaremin kalmadığını anlamıştım. Zıpkınımı hemen beyaz balinanın sırtına sapladım. Ama esas kıyamet bundan sonra koptu.

Beyaz balina kuyruğunu süratle kaldırarak sandala çok güçlü bir darbe indirdi. Sandalımız ortadan ikiye ayrıldı. Ben kendimi korumak için balinaya saplanan zıpkına tutundum ama çıkan çok güçlü bir dalga beni denize yuvarlamıştı. Beyaz balina da denizin dibine doğru daldı. Bu sırada birinci zıpkının ipine dolanan başka bir zıpkın koluma saplanarak parçaladı. Daha sonra da kolumu keserek beni kurtardılar. Birkaç ay sonra ancak iyileşebildim.”

Kaptan Ahab:

“Birkaç ay mı?” diye şaşkınlığını dile getirdi.

Bu sözlerden sonra olayın birkaç ay önce olduğunu anlamıştı.

Kaptan Ahab:

“Peki o günden sonra beyaz balinayı bir daha gördünüz mü?” diye sordu.

Samuel Enderby’nin kaptanı:

“Evet birkaç kez daha gördüm.”

Kaptan Ahab:

“Onu yakalayamadınız mı?”

“Hayır, yakalamayı düşünmedim.”

“Neden?”

Samuel Enderby’nin kaptanı sakat koluna bakarak:

“Bir kolumu kaptırdığım yetmiyor mu? Diğer kolumu da kaybetmeye niyetim yoktu. Onu bir kez yakalamayı denedim. Onda da dersimi aldım.”

“Ondan intikam almayı hiç düşünmedin mi?”

“Aslında o beyaz balinaya hiç bulaşmamak lazım. Siz de böyle düşünmüyor musunuz?”

Kaptan Ahab:

“Evet belki ona bulaşmamak gerekir. Ama onu sonunda yakalayacaklar.”

“Kimse buna cesaret edemez.”

“En son nerede gördünüz?”

“Birkaç hafta önce. Sanırım Ekvator kıyılarında.”

Kaptan Ahab:

“Aptal,” diye mırıldandı.

Daha sonra Fedellah’a dönerek:

“Hemen geri dönelim,” dedi.

Sonra da halata asılarak kendini sandalın içine bıraktı.

Samuel Enderby’nin kaptanı:

“Ne oldu kaptan? Konuştuğumuz balina doğuya doğru gidiyordu,” dedi.

Sonra Fedellah’a dönerek:

“Sizin kaptanınız deli mi?” diye sordu.

Fedellah bu soruya cevap vermeden hemen kaptanının ardından sandala atladı. Kaptan Ahab’ın yüz hatları oldukça gerilmişti. Fedellah hemen küreklere asılarak onu gemiye getirdi.

RACHEL

Samuel Enderby gemisinden yaklaşık iki hafta sonra Japonya kıyılarında Rachel adında bir gemi ile karşılaştık. Artık Japon sularına iyice girmiştik. Burada balık daha boldu. Rotamız güneye Ekvator'a doğru çevrilmişti.

Aynı gün Rachel'in bize doğru geldiğini fark ettik. Gemi bize yaklaşırken yelkenleri indirdi. Duracak gibi bir hali vardı.

Mürettebattan biri:

"Sanırım bu gemi kötü bir haber getiriyor," dedi.

Bu sırada Rachel'in kaptanı güverteden bize el kol işaretleri yapıyordu. Elbette kaptan Ahab her zamanki gibi ilk önce davranarak:

"Beyaz balinayı gördünüz mü?" diye bağırdı.

Rachel gemisinin kaptanı:

"Evet gördük."

Kaptan Ahab heyecanlandığını belli etmemeye çalışarak:

"Ne zaman?" diye sordu.

Rachel'in kaptanı:

"Bir gün önce."

Kaptan Ahab heyecanla:

"Bir gün önce mi?"

"Evet, peki siz buralarda bir balina teknesi gördünüz mü?"

Heyecandan kaskatı kesilen Kaptan Ahab yavaş yavaş:

"Hayır yolumuz üzerinde herhangi bir tekne görmedik," dedi.

Rachel gemisinin kaptanı bu sefer Kaptan Ahab'dan çabuk davranarak denize bir sandal indirdi. Pequod'a gelmeye hazırlanıyordu.

Az sonra da Rachel'in kaptanı bizim güvertedeydi. Rachel'in kaptanı Gardiner, Kaptan Ahab'ın Nantucket'ten tanıdığı biriydi.

Adam iyice yaklaştığında Kaptan Ahab:

“Beyaz balinaya ne zaman rastladınız?”

Kaptan Gardiner:

“Dün akşama doğru.”

Kaptan Ahab:

“Umarım öldürülmedi?” diye sordu.

Kaptan Gardiner:

“O dev yaratığı öldürmeye kimin gücü yeter ki?”

Kaptan Ahab:

“Peki nasıl karşılaştınız?” diye sordu.

Kaptan Gardiner:

“Dün akşama doğru avlanırken denizde sırtı ve başı beyaz bir büyük balinaya rastladık. Üç sandal peşinden giderken hemen yedek sandalı da denize indirdik. Yedek sandal onu izlerken birkaç tane de zıpkın attı. Ama sandalın daha sonra gittikçe bizden uzaklaştığını gördük. Çok geçmeden de gözden kayboldu.”

“Peki sandalın peşine düşmediniz mi?”

“Hayır, daha önce de sık sık olduğun gibi balinanın sandalı sürüklediğini düşündük. Bu yüzden fazla üzerinde durmadık. Çünkü gece olduğu için gemi yedek sandalın tam aksi yönünde giden diğer üç sandalın peşine takıldı. Bu üç sandalı bularak gemiye aldık. Daha sonra aramak için dördüncü sandalın peşine düştük. Sabaha kadar aramamıza rağmen ne sandalı bulabildik ne de sandala ait bir iz.”

Kaptan Ahab:

“Beyaz bali...” diye söze başlarken Kaptan Gardiner onun sözünü keserek:

“Size buraya gelmemin nedenini açıklamam gerek.”

“Sizi dinliyorum kaptan.”

“Kayıp balina sandalımızı bulmamız için bize yardım etmenizi istiyorum.”

Kaptan Ahab:

“Size nasıl yardımcı olacağız?”

“Eğer aramızda beş kilometre mesafe bırakarak aynı yöne doğru arama yaparsak belki sandalı buluruz.”

Bu sırada Stubb, Flask’a dönerek sessizce:

“Kayıp sandaldakilerden biri mutlaka kaptanın değerli bir şeyini çaldı. Yoksa bunun üzerinde bu kadar durmazdı. Ama bu balina avında kim çıkar aramaya?”

Kaptan Flask:

“Evet haklısın. Üstelik kaptanın çok endişeli bir hali var.”

Kaptan Gardiner kendisini dinlemekte olan Kaptan Ahab’a:

“Ne olur bana yardım edin. O sandalda oğlum da vardı. Onu bulmama yardım ederseniz ne isterseniz yaparım.”

Stubb kendi kendine mırıldanarak:

“Demek adam oğlunu kaybetmiş. Zaten önemli bir şey olduğu halinden bellyidi. Sanırım Kaptan Ahab oğlunu bulması için yardım edecek.” dedi.

Kaptan Gardiner anlattıkça Rachel’deki felaketin boyutları daha da büyüyordu.

Konuşmasına devam eden Kaptan Gardiner:

“Denize indirdiğimiz ilk üç sandaldan birinde de diğer oğlum vardı. Ardından dördüncü tekneye diğer oğlum binip balinaların peşine düştü. Geç saatlerde hiçbir sandal dönmeyince beni bir endişe aldı. İlk denize indirilen üç sandal ile son inen dördüncü sandal ters yönlerde arama yapıyordu. Hangi tarafa gidip onları arayacağıma karar veremiyordum, sonunda denizcilik gelenekleri gereği üç sandalın gittiği yöne doğru gittik. Bu üç sandala ulaşıp onları gemiye aldığımızda diğer sandal ters istikamette çok geride kalmıştı. Sonra geriye dönüp onu aramaya başladık ama saatlerdir bulamıyoruz. Kaybolan sandalda on iki yaşındaki oğlum var. Onu ilk defa denizlere çıkardım. Balina avcılığını öğretiyordum.”

Balina gemilerinin kaptanları oğullarını genellikle başka gemilere göndererek yetiştirirlerdi. Ama Kaptan Gardiner bu yolu seçmişti.

Rachel’in kaptanı Gardiner şimdi büyük bir sessizlik içinde Kaptan Ahab’dan

yanıt bekliyordu. Ama bizim kaptan sessizliğini bozmayıp adamı garip bir şekilde süzünce Kaptan Gardiner sözlerini sürdürmek zorunda kaldı:

“Bana yardım sözü verinceye kadar buradan ayrılmayacağım. Aynı durumda siz olsaydınız ben size hiç tereddüt etmeden yardım etmeyi kabul ederdim. Şimdi ben de sizden aynı davranışı bekliyorum. Sizin de oğlunuz var. Aynı durumun onun başına geldiğini düşünün. Evet bana yardım edeceğinize eminim. Haydi çocuklara yelkenleri açmaları için emir verin.”

Kaptan Ahab:

“Hayır yelkenleri açtırmayacağım. Aslında burada sizi dinlemek bile bana çok değerli zamanımı kaybettiriyor. Size güle güle Kaptan Gardiner! Güle güle!” dedi.

Daha sonra ikinci kaptan Starbuck’a:

“Bay Starbuck, saat kaç?” diye sordu.

Saatine bakan Kaptan Starbuck:

“Saat üç efendim.”

“İyi öyleyse yabancı konukların üç dakika içinde burayı terk etmelerini sağlayın. Sonra da aynı yönde gemiyi hareket ettirmeye hazır olun.”

Kaptan Ahab bu sözlerden sonra hemen kamarasına gitti.

Kaptan Gardiner onun arkasından bakarken:

“Bir insan nasıl bu kadar zalim olabilir?” diye düşündüğü belliydi.

Kaptan Gardiner de çaresizlik içinde dönüp gemisi Rachel’e geri gitti. Sanki tüm ümitlerini kaybetmiş gibiydi.

Az sonra iki gemi ters yönlere hareket etmeye başlamıştı.

Rachel’in gidişini izlerken denizde yardımlaşmanın ne kadar önemli olduğunu anlıyordum. Zavallı gemi durmadan yön değiştirerek bir şeyler bulmaya çalışıyordu.

HEDEFE YAKLAŞIYORUZ

Rachel gözden kaybolduktan sonra Pegoud’da heyecanlı bir hava esmeye başlamıştı.

Ertesi gün de Delight adındaki bir gemiden beyaz balina ile ilgili yakınlarda olduğuna dair haberler aldık.

Delight gemisinin mürettebatı bir gün önce beyaz balinayı görmüştü.

O gün beyaz balinanın peşine düşsün diye bir sandal indirdik. Talihsiz bir şekilde sandaldaki dört kişiyi kaybettik. Gemiye aldığımız beşinci tayfa ise çok geçmeden hayatını kaybetti.

Bu acı olay Kaptan Ahab’ı birazcık olsun etkilememişti. Çünkü beyaz balinadan aldığı haberler onu oldukça heyecanlandırıyordu. Ona yakınlaşmanın keyfini sürüyordu. Bu yüzden de bütün gün güverteden ayrılmıyordu. Ara sıra havayı koklayarak beyaz balinanın kendisine has kokusunu almaya çalışıyordu.

Sonra aniden:

“Katil balina çok yakında!” diye bağırıyordu.

Az sonra balinaların çok uzaktan bile hissedilen o kokusu nöbette olanların burnuna da geldi.

Kaptan Ahab kokunun geldiği yönü tespit etmeye çalışarak hemen geminin rotasını değiştirdi.

Sonra tayfalara bağırarak:

“Bir iki yelken indirin!” diye bağırdı.

Kaptan Ahab’ın bu işte oldukça usta olduğu belli oluyordu. Çünkü sabaha doğru ilerimizde bir balinanın bulunduğuna dair izlere rastladık.

Deniz oldukça sakin olmasına rağmen su yüzeyindeki hafif dalgalanmalar altta oldukça büyük bir balığın olduğunu gösteriyordu.

Kaptan Ahab:

“Bütün tayfalar buraya! Gözcüler de direklere!” diye bağırdı.

Bunları duyan Daggoo, hemen eline geçirdiği sopayla geminin tahtalarına vurmaya başladı. Gürültüyü duyan herkes elbisesini kaparak yukarı çıkmaya başlamıştı.

Bu sırada Kaptan Ahab gözcü yerine çıkanlara:

“Gördüğünüz bir şey var mı?” diye bağırdı.

Gözcüler:

“Bir şey görünmüyor kaptan!” diye bağırdılar.

Öfkelenen Kaptan Ahab:

“Beni hemen yukarı çıkarın!” diye emir verdi.

Kaptan istediği yüksekliğe geldiğinde denizi incelemeye başladı. Daha sonra birdenbire bağırarak:

“İşte orada! Sırtı beyaz! Su püskürtüyor!” diye bağırdı.

Gözcüler de aynı anda:

“Moby Dick! Moby Dick!” diye bağırıyordu.

Hakkında birçok şey duydukları bu ilginç balinayı görmek için herkes sabırsızlanıyordu.

Kaptan Ahab bulunduğu yerden beyaz balinayı rahatlıkla görebiliyordu. Şimdi herkesin tek dileği onun yerinde olmaktı.

Kaptan Ahab:

“Katil balina yaklaşık bir mil ötede,” diye seslendi.

Evet aylardır peşinde oldukları beyaz balina artık çok yakınlarındaydı. Denizin her çalkantısıyla yükselen balina, beyaz sırtını göstererek havaya sessizce su püskürtüyordu.

Kaptan Ahab yanındaki gözcülere:

“Siz daha önce beyaz balinayı görmediniz mi?” diye sordu.

Gözcülerden Tashtego:

“Efendim daha önce görmedik,” dedi.

Bir diğer gözcü de:

“Onu sizinle aynı anda fark edip bağırdık,” dedi.

Beyaz balina Moby Dick bu sırada denizin içinde hafif hafif yükselerek su püskürtüyordu.

Kaptan Ahab:

“Onu benimle birlikte görmediniz. Eğer ben yukarı çıkmasaydım hiçbiriniz beyaz balinanın izini bulamazdınız.”

Daha sonra derin bir nefes alan Kaptan Ahab:

“Bakın ortada durmadan su püskürtüyor!”

Tashtego:

“Evet kaptan görüyoruz!”

Kaptan Ahab:

“Bu kadar fazla su püskürttüğüne göre galiba derinlere dalacak! Hemen yelkenleri indirin!”

“Anlaşıldı efendim!”

Kaptan Ahab:

“Hemen sandalları denize indirin. Kaptan Starbuck!”

“Evet efendim.”

“Gemiyi sen yöneteceksin!”

“Anlaşıldı, kaptan!”

“Hemen beni aşağıya indirin!”

Kaptan Ahab tayfaların yardımıyla aşağı inerken:

“Çocuklar sakın heyecanlanmayın! Sandallar hazır mı?” diye bağırıyordu.

“Hazırlanıyor efendim.”

Kaptan Ahab güverteye indiğinde Kaptan Stubb:

“Efendim rüzgar yönünden giderek bizden uzaklaşmaya çalışıyor.”

Kaptan Starbuck:

“Acaba bizi fark etti mi?”

Kaptan Ahab:

“Hayır sanmıyorum.”

Az sonra Kaptan Starbuck’un sandalı hariç diğer sandalların hepsi denize indirilmişti. Tayfalar da küreklere asıldılar.

KAPTAN AHAB DÜŞMANIYLA BAŞ BAŞA

Kaptan Ahab’ın sandalı en öndeydi. Fedallah da her zamanki gibi bu sandalın önündeydi.

Sandallar denizde son sürat ilerliyordu. Beyaz balinaya yaklaştıkça hızlarını düşürmeye başladılar.

Deniz sanki bu anı bekliyormuşçasına sakinleşmiş, adeta bir çarşaf haline bürünmüştü.

Suyun içinde oldukça ahenkli ilerleyen Moby Dick’in beyaz sırtı şimdi daha iyi gözüküyordu. Masmavi su beyaz balinanın sırtında oynuyor kabarıyor her iki tarafına süzülüyordu. Moby Dick’in üzerinde bir bulut gibi uçuşan kuşlar bazen onun sırtına saplanmış olan zıpkınların üzerine konuyordu. Beyaz balina suyun altından yoluna devam ediyordu.

O kadar masum bir yüzüşü vardı ki davranışlarında o korkunç gücünü dışa vuracak herhangi bir belirti yoktu.

Sonra beyaz balinanın ön kısmı aniden yükseldi ardından kuyruğu yukarı kalktı. Dev balina denize dalarak gözden kaybolmuştu. Üzerinde uçuşan deniz kuşları onun daldığı yerde uçuşarak tekrar yukarı çıkmasını beklediler.

Kaptan Ahab’ın yaptığı el işaretiyle sandalların kürekleri tamamen durmuştu. Sandallar şimdi denizin yüzeyinde yalpalayıp duruyordu. Herkes dev balinanın tekrar su yüzüne çıkmasını bekliyordu.

Kaptan Ahab ise sandalının ön tarafında ayakta bekliyordu. Beyaz balinanın daldığı yeri dikkatlice inceliyordu.

Bu sırada sertleşen rüzgar denizin kabarmasına neden oluyordu.

Tashtego:

“Kuşlar! Kuşlara bakın!” diye bağırdı.

Deniz kuşları arka arkaya sıralanmış uzun bir beyaz çizgi meydana getirmişlerdi. Üstelik Kaptan Ahab’ın sandalına doğru ilerliyorlardı. Sandala yaklaşınca da hemen suyun üzerinde daireler yaparak uçuşmaya başladılar. Kuşlar insanların göremediği bir şeyi fark etmişlerdi.

Aynı noktaya Kaptan Ahab uzun bir süre bakmasına rağmen bir şey bulamamıştı. Çok sonraları derinlerde beyaz bir gölgenin farkına vardı. Bu ancak bir insan yumruğu büyüklüğündeydi. Ama daha sonra bu gölge irileşti. Yaklaştıkça çarpık sıra halinde dizilmiş iki sıra diş halini aldı. Durmadan yukarı doğru yükseliyordu. Bu gölge Moby Dick'in açık ağzı ve dişleriydi.

Çok geçmeden o iri gölge sandalın hemen altında belirdi. Sanki kapanmaya hazır bir kapı gibiydi.

Kaptan Ahab hemen dümeni kırarak:

"Fedellah hemen yerimizi değiştirmemiz lazım," diye bağırdı.

Sonra bir zıpkın alarak sandalın burnuna geçti.

"Kürekleri hazır tutun!"

Sandalı çevirdiği için burnu denizin altında olan balinanın başına doğru gelmişti. Şu anda Kaptan Ahab daha avantajlı durumdaydı. Çünkü bir balinanın gözleri kafasının iki yanındadır. Bu yüzden önünü göremezdi.

Ne yazık ki Moby Dick Kaptan Ahab'ın bu manevrasını sanki anlamış gibiydi. Oldukça zeki olan bu hayvan tekrar dönerek suyun derinliklerine dalmıştı.

Hiç beklenmedik bir anda tekrar suyun üzerine çıkarak kocaman ağzını bir makas gibi açıp kapadı. Sanki sandaldakilere bir şey anlatmaya çalışıyordu.

Az sonra sandalın altından tekrar dev ağzını açarak onu tamamen dişleri arasına aldı. Sandalı yükselterek denizin üzerinde tuttu.

Fedellah oldukça sakin bir şekilde Moby Dick'i seyrediyordu. Arkadaşları ise birbirlerinin üzerine düşerek sandalın arka tarafına doğru yuvarlanıyorlardı.

Sandalın orta tarafı balinanın dişleri arasında ortaya doğru çöküyordu. Kaptan Ahab ise olanlar karşısında öfkeden çıldıracak gibiydi. Çünkü nefret ettiği balina çok yakınında olmasın rağmen onunla savaşmak için hiçbir şey yapamıyordu.

Kaptan Ahab daha sonra iki eliyle sandalı kavrayan balinanın ağzının üst tarafını kavradı. Amacı balinayı sandaldan uzaklaştırmaktı. Ama balinanın dev ağzı sandalı dişleri arasında sıkıştırarak kapanmaya devam ediyordu.

Bu gidişle Kaptan Ahab'da beyaz balinanın dişleri arasında sıkışıp kalacaktı. Fakat o sırada Moby Dick çenesini gevşetmeye başladı. Bunun nedeni eskisinden daha güçlü saldırmaya hazırlanmasıydı.

Beyaz balinanın bu niyetini anlayan Kaptan Ahab hemen yana doğru kendini attı.

Balinanın büyük ağzı tekrar güçlü bir şekilde kapanmaya başlamıştı. Sandaldan çatırdama sesleri giderek yükseliyordu. İki yanı kırılmaya başlamıştı. Balinanın ağzı şimdi birbirine değiyordu. Kaptan Ahab kendini hemen suya atmıştı.

Sandal iki parçaya ayrılmış vaziyette suyun üzerindeydi. Beyaz balina bunların arasından geçerek yoluna devam etti.

Sandalın arka tarafındaki tayfalar kırılan tahtalara tutunarak suyun yüzeyinde kalmaya çabalıyorlardı. Dehşete kapılmış olan bu insanlar bir anda olup biten şeylerden sonra neye uğradıklarını şaşırmışlardı.

Sandal parçalarının biraz uzağında yuvarlanarak zaferinin keyfini çıkaran Moby Dick az sonra yaklaşmaya başladı. Sanki yeni bir saldırı için hazırlık yapıyordu. Sanki korkuya kapılan tayfalar ve parçalanan sandal onu büsbütün öfkelendirmişti.

Bu sırada Kaptan Ahab parçalanan sandalın tahtalarından birine tutunmuş batmamaya çalışıyordu. Suyun üstünde sadece kafası gözüküyordu.

Fedellah ise tutunduğu bir tahta parçasından Kaptan Ahab'ı seyrediyordu. Diğer tayfalar da ancak kendi canlarının derdine düşmüşlerdi. Kaptan Ahab'a yardım etmeleri mümkün görünmüyordu.

Beyaz balina ise giderek yakınlaşmaya başlamıştı. Diğer sandallar ise ona yakınlaşıp saldırısını engellemeye korkuyorlardı. Çünkü aynı akıbet kendi başlarına gelebilirdi.

Moby Dick gözünü bir yere dikmiş o doğrultuda gidiyordu. Gittiği doğrultuda Kaptan Ahab vardı.

Ama tüm bu olanları Pequod gözcüleri direklerden izlemişlerdi. Gemi hemen harekete geçerek olay yerine geldi. Az sonra da Kaptan Ahab'ın yanındaydı.

Kaptan:

"Starbuck balinanın üzerine doğru giderek onu buradan uzaklaştırın," diye bağırdı.

Gemi balinanın geldiği doğrultuda giderek onu Kaptan Ahab ve tayfalardan

ayırmayı başardı.

Moby Dick öfkeyle uzaklaşırken diğer sandallar yardıma koştular.

Stubb, Kaptan Ahab'ı sandalına aldı. Korkudan kaskatı olan kaptanın vücudu gevşemeye başlamıştı.

Oldukça bitkin görünen Kaptan Ahab bir süre sandalda kımıldamadan yattı. Bir kez daha beyaz balinaya yenilmişti. Boğazından anlaşılmaz bir biçimde acı sesler geliyordu. Ama daha sonra Kaptan Ahab sanki bir uykudan uyanıyormuş gibi yerinden kalkarak:

"Zıpkınım! Zıpkınıma ne oldu?" diye bağırdı.

Kaptan Stubb:

"Hayır efendim kaybolmadı. Bakın burada," diyerek zıpkını kaldırıp Kaptan Ahab'a gösterdi.

Kaptan Ahab:

"Zıpkını yanıma bırakın."

Kaptan Stubb:

"Tamam efendim," diyerek zıpkını Kaptan Ahab'ın istediği yere koydu.

Kaptan Ahab:

"Kaybımız var mı?" diye sordu.

Kaptan Stubb:

"Hayır efendim kaybımız hiç yok," dedi.

Kaptan Ahab:

"İşte bu sevindirici," diye mırıldandı.

Sonra:

"Kalkmama yardım edin. Ayakta kalmak istiyorum," dedi.

Kaptan Ahab tayfaların yardımıyla sandalda doğrularak ileriye doğru baktı.

"Bakın onu görüyor musunuz? Sırtını rüzgara vermiş uzaklaşıyor. Nasıl da su

püskürtüyor,” diyen Kaptan Ahab hafifçe silkelenerek:

“Beni bırakın eski gücüme kavuştum,” dedi.

Tayfalar onu bırakıp sandalın arka tarafına doğru hareketlendiler.

Kaptan Ahab bağırarak:

“Hemen küreklere asılın onun arkasından gideceğiz!” diye emir verdi.

Parçalanan sandalın tayfaları bindikleri sandaldaki kürekleri çekmeye yardım ediyorlardı. Şimdi de öyle olmuştu. Kaptan Stubb’un sandalında Ahab’ın özel mürettebatı kürekçilere yardım ediyordu. Böylece sandal daha hızlı yol almaya başlamıştı. Ama bu kadar hıza rağmen Moby Dick’e yaklaşmayı başaramıyorlardı. Dev balinanın onlardan daha fazla güç harcadığı belli oluyordu.

Sonunda hepsi de bu şekilde balinaya ulaşılamayacağını anlamıştı. Zaten bu güçle tayfaların hiçbiri aynı hızı koruyamazdı. Bu çok zor gözüküyordu.

Ancak gemi ile hızlı yol alırlarsa belki balinayı yakalayabileceklerini düşündüler. Bu yüzden sandallar hemen Pequod’a doğru yol almaya başladı. Sandalların üçü de gemideki yerlerine çekildiler. Parçalanan sandalın tahtaları ise gemiye çıkartılarak güverteye dizildi.

Bütün yelkenleri açılan Pequod’un direklerindeki gözcü yerinde bulunan nöbetçiler:

“İşte orada! Su püskürtüyor!”

“Balina dibe daldı!” diye bağırarak haber veriyorlardı.

Kaptan Ahab ise sık sık saatine bakarak sabırsızlıkla bekliyordu.

Sonra da haykırarak:

“Beyaz balinayı görüyor musunuz?” diye soruyordu.

Gözcüler:

“Hayır,” diye cevap verdiklerinde Kaptan Ahab hemen gürlüyordu:

“Beni yukarı çıkarın!” diye.

Sonra direklerin yukarısındaki yerine geçerek beyaz balinayı izlemeye

başlıyordu.

Bütün gün böyle geçmişti. Kaptan Ahab bazen iskeleden sancağa doğru sinirli sinirli yürüyerek bazen de direkteki yerine geçerek bekliyordu.

Artık karanlık çökmeye başlamıştı. Kaptan Ahab'ın öfkesi de giderek büyüyordu. Bu kadar yaklaştığı düşmanını tekrar kaybediyor olma düşüncesi kaptanı delirtiyordu.

Bu sırada gözcülerden biri:

"Beyaz balinanın püskürttüğü su artık görünmüyor efendim," diye bağırdı.

Kaptan Ahab:

"Son gördüğünüzde nereye doğru gidiyordu?" diye sordu.

"Önceki gibi rüzgarın ters yönünde ilerliyordu efendim."

Kaptan Ahab:

"Tamam anlaşıldı," diye mırıldandı.

Sonra:

"Gece olduğu için beyaz balina da yavaşlayacaktır. Yelkenleri toplayın. Gündüz olmadan onu bulmamız zor," dedi.

Kaptan Ahab daha sonra güverteye doğru giderken:

"Gözcüler aşağı inin!" diye bağırdı.

Sonra Kaptan Stubb'a dönerek:

"Ön direkteki gözcü yerine yorgun olmayan başka birini çıkarın," dedi.

Kaptan Stubb:

"Hemen efendim," dedi.

Kaptan Ahab:

"Ayrıca çıkan nöbetçi sabaha kadar orada kalsın," diye ekledi.

Kaptan Ahab orta direğe çivilediği altına doğru yavaş yavaş giderken:

"Arkadaşlar bu altın benim, çünkü beyaz balinayı ilk gören ben oldum. Ama

altını buradan çıkarmayacağım. Beyaz balina Moby Dick ölünceye kadar bu altın burada kalacak. Ayrıca Moby Dick'in öldüğü gün onu ilk görene bu altını vereceğim." dedi.

Sonra direğin önünde duran Kaptan Ahab:

"Eğer o gün de Moby Dick'i ben görürsem o zaman bu altının on katı aranızda pay edilecek," dedi.

Daha sonra Kaptan Stubb'a dönerek:

"Bay Stubb geminin yönetimi artık sizin," dedi.

Kaptan Ahab bu konuşmasından sonra geminin arka tarafındaki yerine gitti. Sabaha kadar buradan ayrılmadı.

Oradaki iskemlesinde ara sıra uyanıp sabah olup olmadığını anlamaya çalışıyordu.

SAVAŞA DEVAM

Nantucketli balina avcıları oldukça iyi yetiştirildikleri için dev bir balinayı sabaha kadar kovalayarak izlemeleri çok rastlanan bir şeydi.

Bir balinayı belli bir süre inceledikten sonra o hayvan hakkında oldukça çok bilgiye sahip olurlar. Elde ettikleri bu bilgiler sayesinde balinanın hangi yönde ne kadar hızla yüzeceğini tahmin ederler. Elbette bu tahminleri yaparken hava koşullarını da göz önüne alırlar.

O gün sabah erkenden gözcü direklerindeki nöbetçiler değiştirildi.

Kaptan Ahab ve Pequod gemisi beyaz balina Moby Dick ile giriştiği savaşı devam ettirmeye hazırdı.

Kaptan Ahab uyukladığı iskemleden havanın aydınlandığını fark eder etmez hemen direkteki gözcülere:

“Moby Dick’i görüyor musunuz?” diye bağırdı.

Gözcülerden biri:

“Hayır, şu anda bir şey görünmüyor,” diye karşılık verdi.

Kaptan Ahab bağırarak:

“Bay Stubb, yelkenler fora! Moby Dick tahminlerimin üzerinde bir hızla yol alıyor. Hemen tayfaları da uyandırın! Üst yelkenleri de açın! Moby Dick’e yetişmeliyiz!” diye emirler verdi.

Çok geçmeden Kaptan Ahab’ın tüm emirleri yerine getirilmişti. Gemi kısa sürede insanı heyecanlandıracak bir hıza ulaşmıştı.

Az sonra gözcüler arasında bağrışmalar başlamıştı:

“Moby Dick görüldü!”

“İşte orada!”

“Su püskürtüyor!”

Kaptan Ahab hemen bağırarak:

“Nerede?” diye sordu.

Gözcülerden biri:

“İşte orada! Ön tarafta!” diye cevap verdi.

Bu sırada gemiyi yöneten Kaptan Stubb:

“Evet, evet onu görüyorum. Görüyorsun ihtiyar balina, ne kadar da hızlı olursan ol gene sana yetiştik. Bizim cesur kaptan eninde sonunda seni yakalayacak!” diye haykırdı.

Kaptan Stubb bu sözleri ile sanki gemidekilerin duygularını dile getiriyordu. Çünkü bu kovalamaca heyecanı tüm mürettebatı sarmıştı. Gemi dalgaların üzerinde adeta uçarcasına gidiyordu.

Kaptan Ahab’ın inatçılığı, kararlılığı ve azmi kaptanlar dahil herkesin üzerinde bir etki bırakmıştı. Şimdi sadece bir tek kişi olarak hareket ediyorlardı.

Direklerdeki gözcüler bağrışmalardan sonra susmuşlardı. Sesleri çıkmıyordu.

Kısa bir süre sonra Kaptan Ahab:

“Moby Dick’i hala görüyor musunuz?” diye seslendi.

“Efendim bir kere su püskürttükten sonra kayboldu.”

Kaptan Ahab:

“Yanılıyorsunuz, Moby Dick bir kere su püskürttükten sonra hemen kaybolmaz,” dedi.

Sonra tayfalara dönerek:

“Beni hemen yukarı çıkarın!” diye emir verdi.

Kaptan Ahab gerçekten haklı olabilirdi. O andaki heyecanla başka bir şeyi Moby Dick’in püskürttüğü suya benzetmiş olabilirlerdi. Ama gözcüler yanılmamıştı.

Kaptan Ahab yukarıdaki yerini alırken tayfalar bir ağızdan bağırmaya başladılar:

“Orada! İşte orada!”

Evet Moby Dick ortaya çıkmıştı. Gemiyle arasında yaklaşık bir mil uzaklık vardı. Şimdi gözcülerin gördüğü yerden daha yakındı. Hiç beklenmedik bir anda

aniden ortaya çıkan balinayı görmenin şaşkınlığı içindeki tayfalar:

“Yükseliyor! Yükseliyor!” diye bağırmaya devam ediyorlardı.

Kaptan Ahab:

“Evet,” diye haykırdı.

Bir süre balinayı izleyen Kaptan Ahab:

“Son bir defa güneşe doğru yüksel beyaz balina Moby Dick! Artık sonun geldi!” dedi.

Sonra gözcülere bağırarak:

“Gözcüler aşağı! Sadece ön direkteki gözcü yerinde kalsın,” dedi.

Kaptan Ahab’ı tayfalar dikkatlice aşağı indirirlerken:

“Hemen sandalları denize indirin!” diye emri verdi.

Gözcüler direklerden o kadar büyük bir hızla inmişlerdi ki yaralanmaları işten bile değildi.

Kaptan Ahab ikinci kaptana:

“Geminin idaresi sende Bay Starbuck! Bizi çok yakından takip et! Sandalların hepsi indirildi mi?”

Kaptan Starbuck:

“İndirildi efendim.”

Tüm sandallar şimdi denizde yan yana dizilmişlerdi. Kaptan Ahab’ın sandalı ortadaydı.

Ama beyaz balina Moby Dick bu sefer onlardan önce saldırıya geçip onlara gözdağı vermek niyetindeydi.

Sandallar gemiden biraz açıldıklarında Moby Dick hemen üç sandalın üzerine doğru gitmeye başladı.

Kaptan Ahab:

“Moby Dick’e önden saldıracağız!” diye bağırdı.

Denizcilikte önden saldırmak balinanın alnından vurmak anlamına geliyordu. Balinanın gözleri iki yanda olduğu için önünü görmesi zordu. Bu yüzden de savunmasız kalıyordu.

Ne yazık ki bunu yapamamışlardı. Moby Dick aniden saldırarak üç sandalın arasına girmişti. Ağzını açmış kuyruğunu hızla sallıyordu.

Moby Dick kendisine atılan zıpkınlara aldırış etmeden kuyruğunu sallayarak erişebildiği her şeyi parçalamaya çalışıyordu.

Bu sırada sandallar ani manevralarla bir süre beyaz balinanın bu saldırılarından kaçmaya çalıştılar. Ama çok geçmeden hesapsızca atılan zıpkınların ipleri birbirine dolanmaya başlamıştı. Bu yüzden sandalların rahat hareket etme olanağı azalmıştı.

Beyaz balina Moby Dick her dönüşünde sandallar ona daha çok yaklaşıyordu. Bu sırada Kaptan Ahab kendi zıpkınlarının halatlarını kesmeye başladı. Sandalını kurtararak balinanın gazabından az da olsa kendini kurtardı.

Diğer taraftan Flask ile Stubb'un sandalları onun kadar şanslı değildi. Moby Dick tekrar döndüğünde iki sandal öylesine çarpıştı ki, sandallar paramparça bir şekilde suyun üzerine düştü.

Beyaz balina ardından suya daldı. Sandalların parçaları ise suların üzerinde adeta dans ediyordu.

Sandallardan denize düşmüş olan tayfalar korkuyla yüzerek suyun yüzeyindeki tahta parçalarına tutunmaya çalışıyorlardı.

Kaptan Flask da suyun yüzeyinde tutunmaya çalışırken Kaptan Ahab'a:

"Çabuk beni sandala alın!" diyordu.

Kaptan Ahab'ın sandalı Flask'ı kurtarmaya ona doğru giderken birden görülmemiş bir şekilde havaya kalkmıştı. Sandal sanki gökyüzüne doğru çekiliyordu.

Oldukça zeki ve kurnaz olan beyaz balina Moby Dick Kaptan Ahab'ın sandalını suyun altından izlemiş sonra altına gelerek o koca kafasıyla onu yukarı fırlatmıştı.

Sandal havaya fırladıktan sonra birkaç takla atarak hızla suya çakıldı.

Kaptan Ahab ve yanındakiler ters dönen sandalın altından çıkmak için çaba

harcıyorlardı.

Moby Dick Pequod’un mürettebatına verdiği zarara doymamış olacak ki suyun üzerinde yatarak adeta pusuda bekliyordu. Yattığı yerden kuyruğunu oynatarak etrafını yokluyordu. Vücuduna bir tahta parçası ya da bir kürek dokunduğu zaman kuyruğunu şiddetle savuruyordu.

FEDELLAH KAYIP

Beyaz balina Moby Dick bu savaştan gene bir gün öncesi gibi Pequod yanlarına yaklaştığı zaman vazgeçti. Yavaş yavaş dönerek sakin bir şekilde yüzerek uzaklaştı.

Gemidekiler bir gün önce olduğu gibi bu savaşı başından sonuna kadar izlemişti. Gemi parçalanan sandallara yaklaşarak suda kurtulmak için çırpınan denizcilere yardım etmeye çalıştı. Gemiden bir filika indirilerek denizciler, kırılan sandalın parçaları, kürekler hepsi yukarı taşındı.

Bu kez tayfaların oldukça korktukları belli oluyordu. Tek tesellileri kimsenin yaralanmamasıydı.

Kaptan Ahab'ı da parçalanan sandalının yanında sıkıca tutunmuş vaziyette yukarı almışlardı.

Kaptan Ahab güverteye çıkarıldığında herkesin gözü ondaydı. Ayakta duramayan Kaptan Ahab bütün ağırlığını Kaptan Starbuck'ın omuzlarına veriyordu. Çünkü Kaptan Ahab'ın balina kemiğinden özenle yapılmış olan takma bacağı kırılmıştı.

Kaptan Starbuck:

"Efendim bacağınız kırılmış," diye mırıldandı.

Kaptan Ahab sinirli bir şekilde:

"Evet, şimdi size daha çok ihtiyacım var," dedi.

Bu sırada kaptan Ahab'ın bacağını yapan Marangoz söze karışarak:

"Efendim o bacağınızı yapmak için çok uğraştım. Ama sanırım bir yenisini yapabilirim," dedi.

Kaptan Ahab:

"Hayır, buna gerek yok. Ben çok iyiyim," diye karşılık verdi. Bu inatçı ihtiyarın kemikleri bile kırılsaydı onu değiştiremezdi. Savaştan onu caydırmak için hiçbir şey etkilemiyordu.

Konuşmasını devam ettirerek:

“Ne Moby Dick, ne de şeytan beni yolumdan alıkoyamaz. Ahab bunların hepsine göğüs gerecek güçtedir,” dedi.

Daha sonra başını kaldırarak gözcülere:

“Çocuklar canavar ne tarafa doğru gidiyor?” diye sordu.

Gözcülerden biri:

“Efendim önceki gibi rüzgarı arkasına alarak gidiyor.”

Kaptan Ahab:

“O halde yelkenleri açın!” diye emretti.

Sonra da Kaptan Starbuck’a dönerek:

“Hemen yedek sandalları hazırlayın!”

Kaptan Starbuck:

“Efendim, müsaade edin de size kamaranıza kadar yardım edeyim.”

“Hayır gerek yok! Bana baston gibi kullanacağım bir sopa bulun yeter,” diyen Kaptan Ahab dudaklarını ısırarak:

“Kahrolası bu bacağım bana acı veriyor,” diye mırıldandı.

Kaptan Starbuck destek alabileceği bir sopayı Kaptan Ahab’a verdi.

Bu sırada Kaptan Ahab:

“Bay Starbuck tayfaların hepsini buraya topla,” dedi.

Tayfalar yanına toplandığında telaşlanan Kaptan Ahab:

“Aman Tanrım! Onu göremiyorum! Fedellah’ı göremiyorum! O nerede?”

Kaptan Ahab’ın bu telaşında haklı olduğu az sonra anlaşıldı. Çünkü Fedellah tayfaların arasında yoktu.

Kaptan Ahab:

“Fedellah!” diye tekrar mırıldandı.

Herkes üzgün bir şekilde başını önüne eğmişti.

“Yoksa Fedellah kayıp mı? Bana cevap verin!”

Kaptan Stubb:

“Evet efendim kayıp! Halatlardan birine takılarak denizin altına çekildiğini sanıyoruz.”

Kaptan Ahab üzüntüyle:

“Bunu gördünüz mü?”

“Hayır efendim tam emin değiliz.”

Kaptan Ahab’ın gözleri denizden toplanan şeylere takılmıştı.

“Yoksa benim zıpkınım da mı kayıp? Aman Tanrım hem zıpkınımı hem de beyaz balinayı kaybettim.”

Bir süre sustuktan sonra:

“Hayır ben zıpkınımı attığımı hatırlıyorum. O balinanın sırtında,” dedi.

Sonra başını kaldırıp gözcülere:

“Yukarıdakiler beyaz balinayı sakın gözden kaçırmayın!” diye emretti.

Kaptan Ahab sinirli bir şekilde güvertede tur attıktan sonra:

“Hemen yedek sandalları hazırlayın. Bütün tayfalar iş başına! Zıpkıncılar zıpkınlarınızı kontrol edin. O katil yaratık dünyanın öbür ucuna bile gitse bulup öldüreceğim.”

Kaptan Starbuck:

“Efendim rica etsem bu çılgınca kovalamadan artık vazgeçseniz.”

Kaptan Ahab öfkelenerek:

“Ne demek istiyorsun?”

“Moby Dick’i iki gündür kovalıyoruz. İki kez yakalamaya çalıştık ikisinde de sandallarımız parçalandı.”

“Bay Starbuck benimle nasıl böyle konuşursunuz?”

“Ama efendim bakın Fedellah’ı kaybettik. Üstelik bacağınız yine koptu.

Bunlar yeterli değil mi? Yoksa o katil balina hepimizi öldürünceye kadar kovalayacak mıyız?”

Kaptan Ahab:

“Bay Starbuck, şunu unutmayın Ahab her zaman aynı Ahab’dır.”

“Ama efendim...”

Kaptan Starbuck’ın sözünü kesen Ahab:

“Bakın Bay Starbuck, sizi son dönemlerde kendime çok yakın hissetmeye başlamıştım. Böyle düşünmekte belki de haklısınız. Ama ben de yapmam gereken şeyi yerine getireceğim. Bu bana sanki Tanrı’nın bir emri gibi...”

Bir süre duraklayan Kaptan Ahab:

“Bu Tanrı’nın bana bir emri başka türlü davranmam mümkün değil,” diye tekrarladı.

Sonra tayfalara dönen Kaptan Ahab:

“Beni terk etmeyi düşünmüyorsunuz değil mi çocuklar? Bunu sakın yapmaya kalkışmayın. Evet ihtiyar olabilirim ama karşınızda en az sizin kadar güçlü biri var. Çocuklar siz işaretlere inanır mısınız?”

Tayfalar hep bir ağızdan:

“Evet inanırız,” diye cevap verdiler.

Kaptan Ahab:

“O halde kulağınızı açarak beni dikkatle dinleyin. Deniz hayvanları ölmeden önce iki kere suyun üstüne çıkarlar. Sonra da boğulurlar. İşte peşinde olduğumuz beyaz balinanın da durumu bu. İki gündür suyun altına girip çıkıyor. Yarın üçüncü ve son defa suyun yüzeyine çıkacak. Anladınız mı beni çocuklar. Kendinizde ona son defa saldırmak cesaretini buluyor musunuz?”

Tayfalar adına Kaptan Stubb:

“Biz bu cesareti kendimizde buluyoruz kaptan!” dedi.

Bu sözlere oldukça keyiflenen Kaptan Ahab:

“O zaman katil balinanın son kez su püskürtüşünü seyredelim,” dedi ve

sopasına dayanarak geminin sancak tarafına gitti.

Tayfalar da bir süre onu izlediler. Sonra da herkes işinin başına döndü.

Balinayı izlemeye devam ediyorduk. Bu sırada karanlık basmış gece olmuştu. Buna rağmen beyaz balina Moby Dick'i takibimiz devam ediyordu. Çünkü karanlığa rağmen onu fark edebiliyorduk. Gece balina daha yavaş yol alacağı için yelkenler indirilmeye başlandı.

Tayfalar sabaha kadar çalışarak yedek sandalları hazır hale getirdiler. Ertesi gün kullanılacak olan zıpkınları bileyip hazırladılar.

Marangoz ise depoda bulunan bir balina kemiğini Kaptan Ahab'a bacak yapmak için uğraşıyordu.

Kaptan Ahab ise geminin sancak tarafında iskemlesinde uyuklayarak yalnız başına sabah olmasını bekliyordu.

İNATÇI KAPTAN AHAB

Ertesi gün sabah hava serin ve oldukça berraktı. Her zamanki gibi direklerdeki gözcü yerlerine tayfalar yerleştirildi. Sabahın erken saatlerinde beyaz balina Moby Dick ortalıklarda görünmüyordu.

Pequod hızla yolun devam ediyordu. Buna rağmen beyaz balina ortalıklarda yoktu.

Birkaç saat sonra Kaptan Ahab kendi kendine:

“Ortalıklarda yok,” diye mırıldanıyordu.

Sonra sesini yükselterek:

“Neredeyse öğlen olacak. Hala ortalıklarda yok,” diye konuştu.

Bu sırada tüm dikkatleri ufukta olan gözcülere seslenerek:

“Hiçbiriniz direkte çivili altını kazanmak istemiyor musunuz?” dedi.

Sonra tekrar mırıldanarak:

“Evet ya, neden daha önce anlamadım? Gemi Moby Dick’i geçip gitti. Katil balina şimdi bizi arkadan takip ediyor. O zıpkınlara takılı halatlar onun suyun içinde rahat hareket etmesini, ilerlemesini ağırlaştırıyor. Eğer böyle ise çok kötü. Onu kaybedebiliriz.”

Birden sopasını yere vuran Kaptan Ahab sesini de yükselterek:

“Gözcüler aşağı, sadece üç kişi yukarıda kalsın. Hemen gemiye manevra yaptırmamız lazım. Geriye dönüyoruz!”

Beyaz balina Moby Dick’in peşinde olduğumuzdan beri rüzgar Pequod’un arkasından eserek hızla yol almasını sağlıyordu. Şimdi gemi ters yöne döndüğü için rüzgarı da karşısına almıştı. Yani rüzgara doğru gittiği için eskisi gibi hızlanamıyordu.

Orta direğe doğru giden Kaptan Ahab:

“Beni yukarı çıkarmaya hazır olun. Sanırım çok geçmeden Moby Dick’le karşılaşacağız.” dedi.

Aradan uzun bir süre geçti. Herkes tüm dikkatini direkteki gözcülere vermişti. Orta direkteki yerini almış olan Kaptan Ahab:

“Orada! İşte orada! Su püskürtüyor!” diye bağırdı.

Sonunda beyaz balina görünmüştü. Moby Dick geminin sağ tarafında biraz uzaktaydı.

O sırada gözcüler yerlerinden:

“Evet, evet işte o!”

“Su püskürtüyor!”

“Bu Moby Dick!” diye bağrışıyordu.

Kaptan Ahab da:

“Moby Dick, seninle bu üçüncü karşılaşmamız. Üçüncü kez seninle savaşacağız,” diye bağırdı.

Daha sonra aşağıya seslenerek:

“Bay Starbuck gemiyi tekrar çevirin. Sandalları da hemen indirmeyin. Çünkü düşmanımız uzakta.”

Gemi tekrar manevra ettirilirken Kaptan Ahab bulunduğu yerden bir süre daha denizi seyretti.

Sonra bulunduğu direğe:

“Ey cefakar direk. Benimle beraber sen de yaşlandın. Hoşça kal! Ben yokken Moby Dick’i sakın gözden kaçırma. Seninle bu gece yine konuşacağız. Moby Dick ise ölmüş olacak. Belki de onu kuyruğundan sana bağlayacağız,” dedi.

Sonra tayfalara seslenerek:

“Beni aşağı indirin!” diye emretti.

Kaptan Ahab’ın bu emri hemen yerine getirilmişti. Kaptan Ahab yavaş yavaş aşağı indirilirken denize bakmaya devam ediyordu.

Sandallar denize indirilmeye hazır hale getirilmişlerdi.

Kaptan Ahab:

“Sandalları denize indirin!” diye emir verdi.

Az sonra sandallar denize indirilerek geminin kıç tarafına doğru yol almaya başladılar.

Bu sırada güverteden bir ses:

“Geri dönün! Köpek balıkları!”

Ne yazık ki aklı Moby Dick’ten başka bir şeyde olmayan Kaptan Ahab bu feryadı duymazlıktan gelmişti.

Sesini yükselterek:

“Küreklere daha hızlı asılın!” diye bağırıyordu.

Sandallar açılmaya devam ederken Kaptan Ahab emirlerine devam ediyordu.

Ama güverteden bağıran tayfa doğru görmüştü. Aniden denizde köpek balıkları kaynaşmaya başlamıştı.

Köpek balıkları özellikle Kaptan Ahab’ın sandalına doğru yönelmişlerdi. Çok geçmeden köpek balıkları saldırıya geçmişti. Küreklerin her dalışını izliyor onları ısırıp dişlemeye çalışıyorlardı.

Ama az sonra bu köpek balıklarının fazla zarar vermeye niyetli olmadıkları anlaşıldı. Sandallar biraz daha açıldıktan sonra direğin tepesindeki gözcü:

“Beyaz balina denize daldı,” diyerek eliyle işaret etti.

Kaptan Ahab:

“Hemen yavaşlayın,” dedi.

Sonra da:

“Rotamıza aynen devam edeceğiz umarım Moby Dick tekrar denize çıktığında yakınında oluruz.”

Köpek balıkları gittikten sonra ortalık yeniden sessizliğe bürünmüştü. Şimdi hafif bir şekilde sandallara değen dalgaların seslerinden başka bir şey duyulmuyordu.

Ama az sonra deniz suyu geniş bir halka şeklinde kabarmaya başladı. Uğultu halinde bir ses yankılandı. Sanki denizin altından tren geçiyordu.

Denizciler şaşkınlıkla etraflarını seyrederken Moby Dick o dev yapısı ile suyun üzerine fırladı. Gövdesini kopuk halatlar, saplanmış zıpkınlar kaplamıştı.

Dev balık bir an havada asılı kaldıktan sonra büyük bir gürültü ile denize düştü.

Kaptan Ahab:

“Hemen kürek çekin!” diye bağırdı.

Şimdi bütün sandallar saldırıya geçmek için ilerlemeye çalışıyordu.

Bir gün önce fırlatılan zıpkınlar hala Moby Dick’in vücudunda duruyordu. Bu onu oldukça öfkelendirmişe benziyordu. Şimdi tüm gücüyle sandalların üzerine doğru geliyordu. Sanki bir cehennem zebanisini andırıyordu. Alnındaki geniş kırışıklıklar da iyice derinleşmişti.

Moby Dick daha önce yaptığı gibi yine teknelerin arasına daldı. Bu sırada Kaptan Flask’ın sandalı, Kaptan Stubb’un sandalına vurdu. Sandalların ikisinin de burunlarında kırılma olmuştu. Şimdi her iki sandal da su almaya başlamıştı.

Queequeg ile Daggoo teknelerine dolan suları boşaltmaya çalışıyordu. Kaptan Ahab’ın teknesinde ise henüz bir şey yoktu. Bu sırada Moby Dick yüzerek uzaklaşmaya başladı.

Moby Dick bir süre uzaklaştıktan sonra aniden geri dönerek hızla gelip sandalların yanından geçti. Gövdesinin bir kısmı suyun üzerinden gidiyordu.

Bu sırada bağrışan tayfalar:

“Fedellah! Fedellah!” diye feryat kopardılar.

Evet tayfalar oldukça korkunç bir şey fark etmişlerdi. Fedellah’ın parçalanmış vücudu balinanın üzerindeki zıpkınlar ve halatlara takılıydı.

Üzerindeki elbiseler parça parça olan Fedellah’ın gözleri fal taşı gibi açıktı.

Şaşkınlıktan elindeki zıpkını düşen Kaptan Ahab:

“Aman Tanrım! Fedellah! Demek sen böyle öldün! Ama hiç merak etme Ahab senin intikamını alacak,” dedi.

Sonra da sesini daha yükselterek diğer iki sandalın mürettebatına:

“Hemen gemiye geri dönün,” diye bağırdı.

Kaptan Flask:

“Ne oldu kaptan!” diye bağırdı.

Kaptan Ahab:

“Görmüyor musunuz sandallarınız artık bir işe yaramaz. Hemen gemiye geri dönün”

Kaptan Stubb:

“Ama kaptan seni yalnız bırakamayız.”

Kaptan Ahab:

“Ben başımın çaresine bakarım. Sandalların tamirini çabuk bitirirseniz, tekrar geri dönersiniz.”

Kaptan Flask:

“Tamam kaptan sandalları tamir edip bir an önce yardıma geleceğiz.”

Kaptan Ahab:

“Eğer bunu yapmazsanız Ahab tek başına savaşacak! Belki de ölecek!” dedi.

Daha sonra kendi tayfasına dönerek:

“Hemen yerinize oturun! Bu sandaldan kaçmak isteyen adamı kendi zıpkınımla öldürürüm. Anladınız mı? Benimle beraber geleceksiniz!” dedikten sonra:

“Beyaz balina nereye gitti? Yoksa tekrar suya mı daldı?” diye sordu.

Hiç kimseden ses çıkmıyordu. Kaptan Ahab bunları sorarken Moby Dick’i sandalın yakınlarında arıyordu. Oysa beyaz balina uzaklaşmıştı. Aynı rotasında hızla yüzerek yol alıyordu. Sanki iki sandala verdiği zarar ona yetmişti. Hiçbir şey olmamış gibi eskisi gibi yoluna devam ediyordu.

Moby Dick az sonra hızını azaltmış olan Pequod’un yanından geçip gitti. Gemi beyaz balinanın gittiği yönün ters tarafına doğru yol alıyordu.

Hasarlı iki sandal gemiye doğru giderlerken Kaptan Ahab sandalı ile Moby Dick’in peşine düştü.

Az sonra Kaptan Ahab’ın sandalı da Pequod’un yanından geçti.

Kaptan Ahab gemisinin yanından geçerken güvertede endişeli bir şekilde duran Kaptan Starbuck’a:

“Geriye dönüp beni takip edin!” diye emir verdi.

O sırada hasarlı sandallar gemiye çekiliyordu. Yukarı çıkarılan sandallar, bekleyen tayfalar tarafından hemen tamire alındı.

Gemiye çıkan Queequeg, Daggoo ve Tashtego direklerdeki gözcü yerlerine tırmandılar.

ACI SON

Beyaz balina Moby Dick hızını azaltmaya başlamıştı. Galiba dev balina bir şeyler düşünüyordu. Yoksa üç gündür süren bu kovalamacadan yorulmuş muydu?

Moby Dick yavaşlayınca Kaptan Ahab'ın sandalı da ona yaklaşmıştı. Bu sırada beyaz balina sandalla hiç ilgilenmiyordu. Belki de sandaldan habersizdi. Ara sıra su püskürterek etrafta yağmur meydana getiriyordu.

Kaptan Ahab sandalda zıpkınını kavrayarak havaya kaldırdı. Sonra da tüm gücünü kullanarak balinanın yan tarafına şiddetli bir şekilde sapladı.

Zıpkının şiddeti ve acısından olacak balina yuvarlanarak sandalın yanına çarptı. Sandala bir şey olmadı ama tayfaların üçü denize yuvarlandı. İkisi hemen sandala çıktılar. Ama üçüncüsünü dalgalar sürükledi. Sandaldan uzaklaşan tayfa yüzmeye çalışıyordu.

Moby Dick ise ani bir hızla yüzerek uzaklaşmaya başladı.

Kaptan Ahab sandalın dümenindeki tayfaya bağırarak:

"Zıpkının ipine dikkat et! Aynı yol üzerinde ilerle!" diye emir verdi.

Sonra diğer tayfalara dönerek:

"Zıpkının ipini çekin! Balinaya daha çabuk yaklaşırız!" dedi.

Ama bu sırada hiç ummadıkları bir şey oldu. Beyaz balinanın hızından olsa gerek ya da tayfaların ipi ani çekmelerinden bilinmez, halat birden ikiye ayrılarak suya düştü.

Kaptan Ahab tayfalara bağırarak:

"Küreklere asılın! Hemen küreklere asılın! Halat koptu! Balinayı kaybetmeyelim," dedi.

Sandal hızla yaklaşırken çıkardığı dalgaların sesini duyan Moby Dick hızla geri döndü. Beyaz balinanın şimdiki rotası onu takip eden sandaldaki denizcilere doğruydu.

Bu sırada Moby Dick dönerken fazla uzakta olmayan Pequod'u da görmüştü. O an bu geminin daha büyük bir düşman olduğuna karar verdi. Bu yüzden

sandala saldırmaktan aniden vazgeçti. Beyaz balina Moby Dick'in yönü şimdi gemiye doğruydu.

Tayfalar:

"Aman Tanrım! Gemiye doğru gidiyor!"

"Beyaz balina gemiye yöneldi!" diye bağrışmaya başladılar.

Tayfalar bu sözlerini daha tamamlamamışlardı ki çıkan şiddetli bir dalga sandala çarparak daha önce beyaz balinanın vurduğu yerden parçaladı. Şimdi sandalın içi su ile doluyordu.

Sandaldakilerin geri dönüp gemiye yardım etmesi imkansızlaşmıştı. Herkes sandaldaki suyu boşaltmaya çalışıyordu. Gemidekiler ise olayın farkına varmış parçalanan sandalları tamir etmeyi bırakıp geminin uç kısmına toplanmışlardı. Bu yüzden ellerinde çalışma aletleri bulunuyordu. Hızla gemiye yaklaşmakta olan Moby Dick'e bakıyorlardı.

Moby Dick ise başını hızla sağa sola sallayarak yol alıyordu. Yol alırken de etrafında daireler beliriyordu. Yüzündeki çizgilerin derinliğinden insanlara ve onların yaptıkları her şeye karşı duyduğu nefret belli oluyordu.

Bir duvarı andıran alnını geminin sağ tarafına şiddetle vurdu. Güvertedeki tayfalar koşuştururken yerlere kapaklanmışlardı. Direklerdeki gözcüler düşmemek için sıkıca tutunuyorlardı.

Moby Dick'in bu şiddetli vurması sonucu geminin yan tarafından bir delik açılmıştı. Bu delikten içeriye su dolmaya başlamıştı. Su almaya karşı hazırlıksız olan Pequod hemen yan yatamaya başlamıştı.

Moby Dick ise sanki zaferini kutluyormuş gibi geminin altından geçerek diğer taraftan çıktı. Daha sonra tekrar geminin altına girerek diğer yandan oldukça uzaktan su üstüne çıktı.

Ama şimdi Kaptan Ahab'ın sandalına yakın bir yerde idi. Moby Dick bir süre burada sessiz bir şekilde suların üzerinde yatarak bekledi. Sanki yeni bir saldırı için güç topluyordu.

Tam bu sırada Kaptan Ahab'ın sandalından bir zıpkın fırlatıldı. Atılan zıpkın balinaya hızla saplanmıştı. Ama dev balinanın umurunda bile değildi.

Moby Dick müthiş bir hızla tekrar yüzmeye başladı. Balinaya saplanan

zıpkının ipi hemencecik boşanmıştı. Aynı anda ip sandalın ucuna takıldı. Tayfalar hemen ipi biraz daha gevşettiler.

Bu sırada sandalın burnuna takılan ipi kurtarmaya çalışan Kaptan Ahab bunu başarmıştı. Ama ip boşalırken Kaptan Ahab'ın ayağına dolanmıştı.

Kaptan ne olduğunu anlamadan havalanmaya başladı. Tayfalar şaşkın bir şekilde bakıyorlardı.

Kaptan Ahab tayfalardan birine çarpıp hızla denize düşerek gözden kayboldu.

Tayfaların:

"Kaptan Ahab!"

"Kaptan Ahab!" diye bağırmaları cevapsız kalmıştı.

Zıpkının ipi sandaldan boşanmaya devam ediyordu. Sonra da ipin çengeli takıldığı yerden kurtuldu. Denize düşerek gözden kayboldu. Korkudan ne yapacaklarını şaşıran tayfalar oldukları yerde kımıldamadan duruyorlardı.

Geriye döndüklerinde:

"Gemi!"

"Gemi yok!"

"Aman Tanrım!" diye bağrışmaya başladılar.

Tayfalar daha sonra yardım amacıyla sandalı son sürat gemiye doğru sürmeye başladılar. Geminin bulunduğu tarafa baktıklarında ise sadece direkleri görebiliyorlardı.

Zıpkıncılar Queequeg, Daggoo ve Tashtego hala direkteki görev yerlerindeydiler. Geminin diğer kısımları ile denizciler görünmüyordu.

Az sonra da geminin etrafında müthiş bir hızla dönen geniş daireler belirmeye başladı. Ardından Pequod tamamen batmaya başladı. Batarken de etrafındakileri de beraberinde büyük bir hızla dibe doğru sürüklüyordu.

Gemiye yaklaşmış olan Kaptan Ahab'ın sandalı bile girdap şeklindeki bu çılgınca dairelerin içine sürüklenmişti.

Çok geçmeden suyun yüzünde Pequod gemisinden bir tek iz dahi yoktu. Az sonra deniz sakinleşmiş eski halini almıştı.

SONUÇ

Evet şimdi Pequod gemisi mürettebatı ile birlikte yok olduysa bu hikaye nereden çıktı diyeceksiniz.

Bu hikayeyi anlatan adam faciadan sağ kurtuldu. Bunun nasıl olduğunu eminim çok merak ediyorsunuzdur.

O halde sizi daha fazla merakta bırakmadan anlatayım.

Fedellah kaybolduktan sonra Kaptan Ahab sandalına birinci kürekçiyi zıpkıncı olarak aldı. İşte ne olduysa bundan sonra oldu.

Bir tesadüf eseri ben de birinci kürekçinin görevine getirildim. Size daha önce anlattığım gibi beyaz balina Moby Dick, Kaptan Ahab'ın sandalına saldırdığı zaman üç tayfa denize düşmüştü. Tayfalardan ikisi can havliyle hemen sandala çıkmayı başarmışlardı. Diğeri ise dalgalardan dolayı sandaldan oldukça uzaklaşmıştı.

İşte o uzaklaşan tayfa bendim.

Yani Ishmael!

Daha sonra yüzerek onlara yaklaşmaya çalıştım. Yaklaştıkça olanları da rahatça görebiliyordum.

Bu sırada geminin meydana getirdiği girdap beni de kendine doğru çekiyordu. Tam girdabın merkezine doğru sürüklenirken çekim gücü gittikçe zayıflamaya başladı.

Gemi tamamen battı. Girdap ise hafiflemeye başladı. Ardından da dev bir hava balonu yükseldi. Bu hava balonu ile birlikte Queequeg'in geminin arka tarafında duran tabutu da yükselmeye başladı.

Tabut daha sonra yanıma düştü. Ben hemen yanıma düşen tabuta giderek sıkıca sarıldım. Bu tabut benim için bir cankurtaran oldu. Bu cankurtaran tabut sayesinde bir gün suyun üzerinde kaldım. Yanımdan geçen köpek balıkları beni görmezlikten geliyordu. Üstelik deniz kuşları bile benimle ilgilenmiyordu. Bir günü cankurtaran tabutun üzerinde korkuyla ve heyecanla geçirmiştim.

Ertesi gün ise ufukta bir yelkenliyi fark ettim. Oldukça yorgun ve bitkin bir halde bu yelkenlinin bana doğru gelmesi için dua etmeye başladım. Sanki

feryatlarımı duymuş gibi yelkenli bana doğru yaklaşmaya başladı.

Oldukça şanslı biriymişim ki gemi bana doğru gelerek çok geçmeden beni kurtardı. Bu gemi daha önce karşılaştığımız ve Kaptan Ahab'ın yardım etmeyi reddettiği Rachel adlı gemiydi.

Beni gemiye aldıklarında Kaptan Gardiner:

"Geminiz battı mı?" diye sordu.

"Evet efendim."

"Bulunduğun gemi kime aitti?"

"Onu çok iyi tanıyorsunuz efendim. Hani güvertesine çıkarak kaptanından oğlunuzu bulmak için yardım isteyip de ret cevabı aldığınız gemi, Pequod."

"Kaptanına ne oldu?"

"Sanırım boğuldu efendim."

Kaptan Gardiner yutkunarak:

"Ya öyle mi?" dedikten sonra sorularına son verdi.

Kaptan Gardiner hala kaybolan oğlunu arıyordu. Şans eseri de beni buldu.

***